

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 124. — ŠTEV. 124.

NEW YORK, SATURDAY, MAY 25, 1912. — SOBOTA, 25. VEL. TRAVNA, 1912.

VOLUME XX. — LETNIK XX.

Predsedniška kampanja. Huda borba za N. Jersey

Taft, Roosevelt in La Follette, trije republikanski kandidati na lovu za delegati.

WILSONOV APEL.

Predsednik Taft je bil povsod sprejet z velikim navdušenjem. Roosevelt ne imenuje Tafta.

Westfield, N. J., 24. maja. — Povsod, kjer se je prikazal predsednik Taft, je bil sprejet z velikim navdušenjem. V Flemington in Lambertville, kjer je imel pred sednik svoje prve govore, je odločno oporekal govoricam, da bi bil prijatelj bossov in velikega kapitala. Med drugim je zopet povedal, kako nevarno bi bilo izvoliti v tretjini kakega kandidata predsednikom, kajti to se v zgodovini Unije še ni nikdar zgodilo in se tudi ne sme.

V nekaterih krajih so bile pri predsednikovem prihodu šole zaprte. V Westfield ga je poslušalo več kot 5000 ljudi in mu nazdravljalo. Tudi v Carwoodu je bil sprejet z velikim navdušenjem.

Camden, N. J., 24. maja. — Roosevelt je naznanil danes, da je prepričan o svoji zmagi pri primarnih volitvah, ki se vršijo v turek. Danes ni naravnost imenoval Tafta, a postrani je večkrat lopnil po njemu.

V Atlantic City je povozil Rooseveltov avtomobil majorja W. Robbinsa, člana njegovega odseka. Prepeljali so ga težko ranjenega v bolnišnico. Ta dogodek je Rooseveltov nezil in precej neprijetno je odgnal ljudi, ki so se dremjali okoli njegovega avtomobila.

Ko je prišel Roosevelt v Trenton, se je zgodila druga nesreča. Pri sprejemu je bila velikanska gubica, in avtomobil, vozeč za Rooseveltom, je povozil nekega dečka. Prepeljali so ga z lomljenogogo v bolnico.

V Long Branch je govoril večeraj tretji republikanski kandidat, La Follette. V Asbury Park ga je vprašal nek star misijonar, če zagovarja prohibicijo. Odgovoril je z "ne", kar je poslušalec zelo razveselilo. Nato je pozval misijonarja, da naj slavi e nako vprašanje Taftu in Rooseveltu, ko prideta tja. La Follette nadaljuje z veliko energijo započeto agitacijo.

Governor Wilson je izdal proglas demokratskim volilem, da naj glasujejo zanj. Istočasno si je privoščil bivšega senatorja Smitha, ki hi se s svojo opozicijo zopet rad polastil demokratske politične masinerije.

K zaključno je še treba omeniti, da je Taft popolnoma prepričan o zmagi na republikanski narodni konvenciji, češ, da ima že dovolj delegatov. O zmagi je umevno prepričan tudi Roosevelt. Kdo se ho smejal zadnji?

Naše denarne pošiljave izplačuje c. kr. poštni hranilni urad v 11 do 12 dneh.

Denarje nam poslati je najprihonoje do \$50.00 v gotovini v priporočnem ali registriranem pismu, večje zneske po Domestic Postal Money Order ali pa New York Bank Draft.

FRANK SAKSER

82 Cortlandt St., New York, N. Y. 6104 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, O.

Volilne demonstracije niso bile brez vspeha.

Ogrska vlada obljubuje, da dovolji volilno pravico in tako zadovolji socialistom.

NOVI IZGREDI.

Včeraj je zopet prišlo na mnogih krajih do krvavih spopadov s policijo. — Aretacije.

Budimpešta, Ogrsko, 25. maja. — O polnoči je bilo razmeroma še precej mirno v glavnem mestu. To je pripisovati dejstvu, da so sklenili na posredovanje vlade tovarnarji sprejeti nazaj na delo izprte kovinske delavce.

Pozno zvečer so pa nastali na Kitzener bulvardu novi izgredi. Policija je končno razgnala demonstrante in aretovala 140 oseb.

V odgovoru na neko interpelacijo v poslanski zbornici državnega zbora je izrazil ministrski predsednik Lukaacs svoje obžalovanje nad tem, da so zahtevali nemiri človeške žrtve. Pri tem pa je zagovarjal vojaštvo, češ, da je bilo napadeno in da je tako ravnalo v silobranu.

Končno je povdaril ministrski predsednik, da bodo držal svojo obljubo glede volilne reforme. Lukaacs je odptoval na Dunaj, da obvesti cesarja o položaju.

Budimpešta, 24. maja. — Po razmeroma mirni noči so danes zjutraj znova izbruhli na mnogih krajih izgredi. Po socialistični uniji izdani proglas, da se naj vrnejo delavci na delo, ni imel zaželjenega vspeha.

V raznih krajih je zopet prišlo do krvavih spopadov med štrajkarji in policijo. Izgredniki so na ulicah pobijali svetilke, ter prižigali vzhajajoči plin. Vozove pouličnih železnic so prevračali, ter razbijali okna. Vse to se je godilo na glavnih ulicah. Tudi barikaade so bile ponekod postavljene.

Demonstrantje so zažgali neko tovarno. Ko je prišlo vojaštvo, je padlo na obeh straneh več strelvin in na obeh straneh so bile izgube precejšnje.

Ljudska množica je tudi naskočila nek ženski samostan, ter vdrla na dvorišče. Prednica jim je prišla s povzdignjenimi rokami nasproti, in prosila demonstrante, da se naj odstranijo. V zadnjem trenutku je prišla policija, ter razkropila množico.

Vojaštvo vzdržuje sedaj mir. Upati je, da nastanejo v glavnem mestu v nekaj dneh zopet redne razmere.

PREMOGARSKI MOGOTCI SE SMEJJO V PEST.

Štrajk jim je sredstvo, da bodo mogli pobasati v bisago 12 milijonov dolarjev na leto več.

Prodajalec premoga v New Yorku in tudi drugje zatrjujejo, da je povišanje cen premoga za 25 centov pri toni veliko preveliko. Da pokrijejo premogarski baroni višje mezdle delavcem, bi zadrževali komaj tretjina tega povišanja. Povišanje cen pomenja za prebivalstvo, da bodo moralo izdati vsako leto za premog 18 milijonov dolarjev več. Od te svote dobijo premogarski delavci samo \$6,000,000, ostalih 12 milijonov dolarjev pa pobasajo premogarski baroni v svojo bisago brez dna.

Zenski pollr.

Na 33. ulici blizu 5. Ave. v našem mestu podirajo tri hiše. Miss Helen F. Kolba, mlada dama prav prijetne zunanosti, je prevzela za to pogodbo in sedaj osebno vodi dela. Kakor pravi, je prevzela in izvršila že več takih pogodb.

Razburjenje v San Diego se je nekoliko poleglo.

Po guvernerju naročena preiskava je povzročila značilen preobrat v mišljenju meščanov.

SOCIALISTI ZADOVOLJNI.

V San Franciscu zatrjujejo, da anarhista Reitmanna niso namazali z gorečo smolo.

San Diego, Cal., 24. maja. — Ukaz guvernerja Johnsona generalnemu pravdniku Webbu, da naj preišče razmere v San Diego, je veliko zalegel in v mišljenju meščanov je opazil velik preobrat. Vigilanti so se spanetovali in njihove zveze se razpuščajo. Socialisti so z guvernerjevimi ukrepi zelo zadovoljni in upajo, da bodo klicani na odgovor možje, ki so prepovedali svobodo govora v mestu. Zaslisevanje vodje vigilantov, J. M. Porterja, se nadaljuje. Dolžijo ga, da je skušal otežiti stališče odvetniku Mooreju pri zagovarjanju nekega socialistista.

San Francisco, Cal., 24. maja. — Tukaj zatrjujejo, da ni res, da bi vigilantni namazali dr. Reitmanna z vročo smolo. Priznavajo le toliko, da so ga po prsih in hrbtu namazali s tekočo mrzlo smolo; tudi tajijo, da bi ga žgali. Priznavajo le toliko, da so ga prsihili, poljubiti ameriško zastavo, in da je moral peti "The Star Spangled Banner".

Mnogo odličnih meščanov namerava ustanoviti "Daylight League" v nadomestilo vigilančnega odseka.

Goljufiv zaupnik.

Včeraj je bil aretovan v uradu New Jersey Title Guarantee and Trust Co. v Jersey City, N. J. Charles Schlegel, ki je imel zaupnik mesto pri omenjeni družbi. Aretovanje je igral veliko vlogo v nemških krogih, znan je bil, da zahaja prav pridno v cerkev, kar ga pa ni zadržalo, da ne bi oigral družbo za približno \$50,000. To je vzrok aretacije.

Katastrofa "Titanica" in zadobljeni nauki.

Senat dobi v turek poročilo o izidu preiskave najstrašnejše katastrofe na morju.

KDO JE KRIV?

Kakor zatrjujejo, kritikuje poročilo kapitana Smitha, ker se ni zmenil za svarila.

Washington, D. C., 24. maja. — Poročilo senatnega odseka, ki je vodil preiskavo o katastrofi "Titanica", bode predloženo v turek senatu. Kolikor je dosedaj znano, vsebuje ostro kritiko razmer, pod katerimi je pridrela orjaška ladja v svojo pogubo.

Iz dobro poučenih virov je čuti, da kritikuje poročilo na najostrejši način kapitana Smitha, ki se ni zmenil za številna svarila o nevarnosti. Razum tega kritikuje angleško trgovsko zbornico radi pomanjkljivega nadzorstva, glavnega ravnatelja White Star črte, J. Bruce Ismaya, pomanjkanje potrebnih vaj in vežbanj, pomanjkanja daljnogleda za stražo, zavlačenje z objavo resničnega položaja potnikom po koliziji, zadrževanje poročil na dan katastrofe; potem ostavitev rešilnih čolnov, ki so bili napolnjeni la deloma.

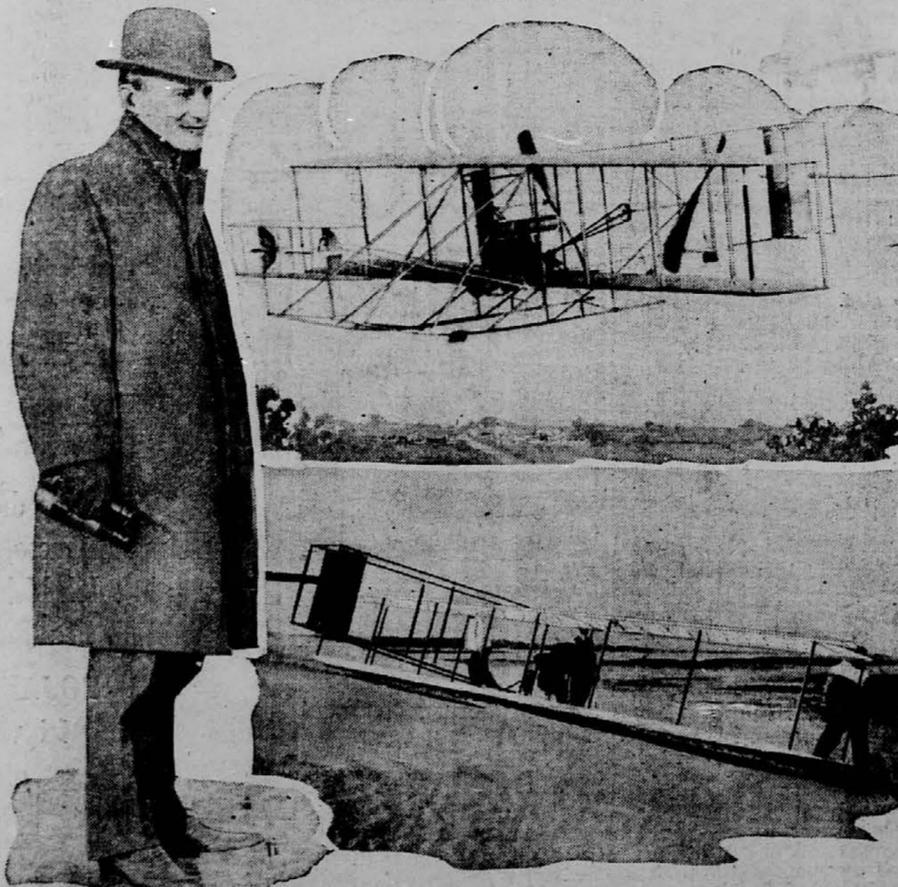
Poročilo hvali kapitana Rostona s parnika "Carpathia".

Po predložitvi poročila vloži senator Smith nekaj zakonskih predlog, ki zahtevajo ostrejšo dolebo in predpise v večji varnosti potujočega občinstva.

Druga "siamska" dvojčka.

Holyoke, Mass., 24. maja. — V tukajšnji mestni bolnici sta bila rojena danes dvojčka, ki sta kakor sloviča siamska zrasčena skupaj s spodnjim delom hrbta. Več odličnih specialistov naj sedaj odloči, če bi bilo umestno operativnim potom ločiti skupaj srasčena dvojčka. Kakor znano, sta siamska dvojčka takoj umrla, ko se podvzeli na njih tako operacijo.

ZRAKOPLOVEC WILBUR WRIGHT,

Poročali smo že te dni, da je znani zrakoplovec Wilbur Wright nevarno oboled. Današnja slika nam kaže po vsem svetu znanega zrakoplovca, in dva letalna stroja, izuma bratov Wright. Oboledi Wilbur Wright je bil rojen 16. aprila 1867 v Millville, Ind.

Revolucija v Mehiki. Uporniki protestirajo.

Orožco, general upornikov naznanja z vso odločnostjo, da njegova armada ni pobegnila.

IZGUBE FEDERALISTOV.

Če vladne čete pri Rellano ne bi imele tako občutnih izgub, bi zasiedovale vstaše.

El Paso, Tex., 24. maja. — Da so imele vladne čete pri zadnjem spopadu z uporniki pri Rellano občutne izgube, izhaja iz dejstva, da niso zasledovale vstašev do Corralites. Tudi izjavljajo uporniki, da niso izgubili več kot sto mož, federalisti so nasprotno trdili, da so imeli vstaši velikanske izgube. Vodje upornikov pravijo da bodo kmalu mogli napasti federaliste od strani, kakor tudi od zadaj, kar bode položaj popolnoma izpremenilo.

Gen. Orozco priznava, da so bili federalisti večeraj v premoči, posebno še, ker je njemu poslo streljivo. Radi tega je dal povečje svoji armadi, da se naj umakne, toda to umikanje se ne more primerjati z begom.

Jose Cordova, tajnik generala Orozco, je brzojavil danes guvernerju države Texas, Volquittu, da je izvedel, da je pustila mehičanska vlada organizovati v El Paso četo mož, ki naj napade Juarez. Cordova je protestoval proti takemu kršenju nevtalnitete.

Odgoditev poslanske zbornice.

Poslanska zbornica v Washingtonu vstraja pri načrtu, da se odgodi sredi meseca junija, dasi glede tega še ni bil dosežen sporazum s senatom.

Darrow porota polnoštevilna.

Los Angeles, Cal., 24. maja. — Porota za obravnavo proti zagovorniku bratov McNamara, je polnoštevilna. Vesti, da bi se priznal Darrow krivim, se zopet odločno zavračajo.

Velik štrajk v Angliji. Londonu preti lakota.

Vsled splošnega štrajka transportnih delavcev ne bo mogoče dovažati živil v mesto.

SIMPATJSKI ŠTRAJK.

Posledice štrajka bode občutiti šele v nekaj dneh, kajti vsi delavci se niso zastrajkali.

London, Anglija, 24. maja. — Danes zvečer je proglasila štrajk tudi Carmen's Trade unija, katere člani so med drugimi nastavljeni na železniških vlakih. Tako je sedaj štrajkarsko gibanje dobilo še večji obseg; da, batj se je celo, da zastrajkajo tudi drugi železniški uslužbeni. Vsled štrajka ne more odpluti več prekoceanskih parnikov, med temi ne "Minneapolis" Atlantic Transport črte. Prihodnji teden od tukaj sploh ne odpluje noben parnik, kvečjem če bi odšel brez tovara. Bolnišnicam bode dovoljena dobava živil in leda, mestu samemu pa preti glad.

Popolen obseg štrajka bode občutiti šele na binkoštni ponedeljek. Danes dela še veliko delavcev, da dobijo polno tedensko plačo za praznike. Vsled štrajka so že sedaj poskočile cene živilom.

Vlada se na vse mogoče načine trudi, obdržati kontrolo nad položajem. Kako visoko je število štrajkujočih delavcev, sedaj še ni moč natančno dognati.

OBIČAJNA BOMBA.

Nekemu italijanskemu prodajalcu mleka zloglasna "črna roka" nikakor ne dá miru.

Včeraj so zloglasni newyorški črnorokarji že v šestih poskusih pognati v zrak lastnino prodajalca mleka, Italijana Siragosa, št. 329 izt. 12. ulica. V nekem njegovem vozu za razvažanje mleka so našli kos dinamita. Na njem je bila privezana že tleča vžigalna vrvice. Voznik se je le za nekaj trenutkov odstranil od voza, in ko se je vrnil, je videl, da je zbežal nek mož stran. Preiskal je voz in našel nevarno razstreljivo. Od meseca junija l. l. dobiva Siragosa vedno pretalna pisma od "črne roke". Ta napad je že šesti na njegovo lastnino.

Prisljen, da se je obesil.

Rawling, Wyo., 24. maja. — Radi umora Williama Lloyd so prisilili danes v tukajšnji državni ječi Joseph Senga, da se je obesil. Stopil je na desko, na katere drugem koncu se je izpraznjeval čeber vode. Ko je voda odtekla, se je njegov konec podal, in zanjka ga je zadusila.

Nič čudnega.

Cleveland, Ohio, 24. maja. — Obravnava proti osimim tapetnim tovarnarjem, ki so bili obtoženi kršenja Shermanovega protitrustnega zakona, se je končala po pravdoreku porotnikov z oprostilno razsodbo. Porota se je posvetovala 4 ure, predno se je zedinila.

Potres na Hawaii.

Honolulu, 24. maja. — Brezžične brzojavke naznanjajo z otoka Hawaii, da je zavil vrh gore Manua Loa v črne oblake, tako da ni mogoče ugotoviti, ali ognjenik deluje ali ne. Na otoku je bil večeraj potres, ki pa ni napravil velike škode.

Vojna ladja nasleda.

Na vožni iz New Orleansa v Hampton je zavezila vojna ladja "Nebraska" pri izlivu reke Mississippi na pesek. Njen položaj ni nevaren.

Vstaja na Cubi povzroči posredovanje naše vlade.

Vsaj trdi se, da anektirajo Združene države Cubo, ako se zamorska vstaja razširi.

VOJAŠTVO PRIPRAVLJENO.

Nekateri tudi zatrjujejo, da ima namen najnovejša vstaja izzavati posredovanje.

Washington, D. C., 24. maja. — Radi zamorske vstaje na Cubi nastali položaj je tako resen, da je ukrenila naša vlada vse potrebno da more v slučaj potrebe posredovati. Ako bode intervencija potrebna, bo najbrže izvedena ob enem tudi aneksija "bisera Antilov", kajti kubanska vlada najbrže ni v stanu, skrbeti za redne razmere. Nekateri pa tudi trdijo, da je bila uprizorjena zamorska vstaja v svrhu posredovanja naše vlade.

Začasno ni vlada storila drugega, kakor da je poslala 1065 mož pomorske infanterije v Guantanamo, na prizorišče nemirov. Pripravljenih ima pa še 5000 vojakov za vsak slučaj. V Guantanamo pride tudi več naših topničark. Nekaj jih je že tam.

Santiago, Cuba, 24. maja. — Oborožene zamorske tolpe so razdejale progo Guantanamo železnice blizu ameriške pomorske postaje. Tudi telefonsko in brzojavno omrežje je razdejano. — Več ameriških lastnikov plan tajo je naprosilo za vojake v varstvo svoje lastnine, in ker jim tukajšnje oblasti niso poslale čet na razpolago, so se obrnili z isto prošnjo na ameriško pomorsko postajo. — Ponedelki plenijo in požigajo uporni zamorci, in vstaja vsekarer ni tako majhnega obsega, kakor je zatrjevala kubanska vlada.

Dobro vožnjo je imel novi, lepi francoski parnik "La France"

Veliki, novi parnik francoske družbe Generale Transatlantique "La France", je vozil iz Havre v New York le 6 dni in je sedaj najhitrejši parnik te družbe. Novi parnik je zgrajen na francoskem in ima vse najnovejšje udobnosti ter varnostne naprave; oskrbljen je z najnovejšimi stroji na turbine in je zelo krasno urejen. Dne 30. maja odpluje zopet nazaj v Havre, čena v medkrovju je do Ljubljane \$47. Parobrodne listke prodaja tudi: Fr. Sakser, 82 Cortlandt St. — New York, N. Y. in podružnica 6104 St. Clair ave., Cleveland, Okio.

Nevaren požar.

Pri nekem požaru v Lebanon, Ky. je izgubilo več ljudi življenje. Mnogo jih je bilo ranjenih.

Poziv rojakom!

V novejšem času se vedno bolj množe pritožbe, koje dan za dnem dobiva naše uredništvo glede izrabljanja naslovov naših naročnikov.

Da obvarujemo rojake pred nadaljnimi sleparijami, jih še enkrat pozivljamo, naj vrnejo vsa taka pisma, ali nam pošljejo zajedno z onimi kuvertami, v katerih so pisma dobili, ozir, v katerih je pismo prišlo na njihov naslov. Pozitivno smo obveščeni, da zadnji čas dobivajo naši naročniki, katerih naslovi so bili nam ukradeni, razne raznih cirkularjev tudi razne napade na tvrdo Frank Sakser v New Yorku.

Mi bi namreč želeli priti na sled tatovom, zato prosimo cenjene rojake, da nam doposlijo vse take pošiljave tako, kakor jih dobijo z zalepkami vred.

"GLAS NARODA" JE EDINI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDR. DRŽ. NAROČITE SE NANJ.

Svetla prikazen.

Ruški spisal I. N. Potapenko.

Živel je ter bil na svetu velevažen človek. Ni pa bil ne knez, ne grof, niti general, marveč skratka — človek. Odlikoval se je z neizmernim bogastvom.

To je bil kaj srečen človek. V vsakem pogledu se mu je godilo dobro. Na stotine služabnikov se je kretalo okrog njega, ki so zasedovali vsako najmanjšo njegovo željo ter jo hiteli takoj izpolniti.

Poznal ga je vsakdo, star in mlad, odličnjak in prostak, in kadar se je prikazal na ulici, so se takoj vsi odkrivali pred njim in se mu klanjali. Toda čemu? Rekel bi človek, da je bil on darežljiv ter je s svojim neizmernim bogastvom pomagal revežem. Toda ne, on ni niti pomislil na to.

Nemara ni on niti vedel, da so na svetu reveži. In kje naj bi on izvedel to? On jih ni videl. Bival je zmerom v visokih sobah, odkoder ni bilo moči videti, kako žive reveži. A kadar se je prikazal na ulici, ga je obkoljila tolpa služabnikov in spremljevalcev, nalik gosti steni ter zakrivala pred njegovimi očmi vse to, kar se je godilo na svetu.

Vsekako pa so ga vsi visoko cenili ter mu v vsakem slučaju skazovali spoštovanje. To je bilo očitno radi tega, ker je on bil velika moč ter bi vsaki hip, ako bi hotel, mogel učiniti mnogo dobrega. Ljudje cene tudi take dobrote, katerih nihče ne skazuje.

On je bil srečen v vsem, tudi v svojem rodbinskem življenju je bil tako oblagodarjen, da drugače tako srečnega človeka niti ni bilo na svetu. Žena njegova je bila pravi angelj; udana mu je bila kakor zvesta sužnja in njena jedina hči se je odlikovala z nepopisljivo krasoto, pri tem pa je bila razumna in plemenita, in on sam jo je smatral za svetnico. Pa so tudi on sam in vsi, ki so jo obkoljevali, hiteli izpolniti vsako njeno željo, katero je izrekla.

Zato pa je tudi on ljubil svojo hčer tako, da ni videl in priznaval nikogar razun nje na vsem svetu. Misli je samo na njo, vse svoje skrbi obračal samo na njo ter zaželel samo jedno — da bi se ji uklanjal ves svet.

In radi tega jo je učil vseh umetnostij in znanostij ter ji kazal svet. Dokaj let sta potovala po svetu in povsod so tega človeka spremljali s poklonom, povsod je bil ljudem drag in zaželen gost.

Potoval je po svetu ter kazal svoji ljubljeni hčerki, kako žive ljudje in kaj vse je za iznašla bistra človeška pamet. Kazal ji je čudeže novejših iznajdb, bistrih njene zmožnosti in ona je dosegla naposled takšno izobrazbo, da se je mogla kosati z vsemi modrijani in umetniki tega sveta.

In misli si je: evo, sedaj sem jaz zares najsrečnejši človek na svetu, ker imam poleg vsega, kar imam, še takšno hčer.

In prigradilo se je, ko je on s svojo rodbino in celim krdom služabnikov bival v nekem bogatem mestu ter nemara samo čakal, da dospje nekakšen kralj ter ponudi njegovi hčerki svojo roko in sree, da je v tem mestu in v vsem tem kraju zavladala nalezljiva bolezen. Tega se je on močno vstrašil ter je zapovedal svojim služabnikom, pripraviti vse potrebno za pot, da bi zbežali v drugo deželo. Služabniki so je hi že vlagati v skrinje dragocenejšje reči — kar nakrat njegova oboževana hči zbolj prav na tej bolezni.

Srečen človek je zapovedal služabnikom, opustiti vse priprave k odhodu; nato je poklical vse znamenite zdravnike te dežele, da mu ohranijo bolno hčer pri življenju. In jeli so se kretati okrog nje ter dajati ji zdravila. Toda njej le ni hotelo biti bolje. Takšna je bila ta bolezen, da nihče obolelih ni več vstal iz postelje.

In videl je to nesrečni oče ter hodil po svojih visokih sobanah nalik senci, pulil si lase iz svoje glave, dvigal roke proti nebu ter obljuboval izkušnim zdravnikom polovico svojega bogastva, toda s hčerko je bilo čim dalje slabše.

Tri četrtine svojega premoženja dam onemu, ki mi reši hči!" je dejal.

Toda hčerki ni bilo bolje. "Vse, vse, kar imam, dam za njeno življenje!" je kričal on obupno, skoro že znorel, toda nič ni pomagalo.

Zdravniki so čim dalje nižje in

nižje pobešali svoje glave. Minil je dan, drugi in tretji. Oboževana hči je naposled izročila svojo dušo Bogu.

Takrat je najsrečnejši človek postal nakrat najnesrečnejši vseh ljudi na vsem svetu. V jedni sami noči so osiveli njegovi lasje, med katerimi ni bilo poprej nobenega sivega. V jedni sami noči se mu je pokrililo lice z brazgotinami, in on, doslej še krepak, zdrav in mladosten človek, je postal nakrat bolehan in slab starac.

Pokopali so hčerko. Njegovitovariši in drugi prišleci so si zamano izmišljevali zanj zabave in veselice. Zaman so napenjali svoj razum radi tega, da bi mu pokazali nekaj takšnega, česar on doslej še ni videl in kar je bilo moči dobiti samo za drag denar. On ni hotel tega niti gledati.

"Ničesar od tega ne potrebujem," je dejal. "Jaz vidim, da sreče ni na svetu."

Nato je postal zamišljen. Z nikomur se ni hotel razgovarjati in nekaj važnega je zorelo v njegovih duši. "Toda nihče ni vedel, kaj."

Preteklo je nekaj časa. Enkrat je zapovedal svojim služabnikom pripraviti potrebno za pot, in ko je bilo vse gotovo, je odinil, toda ne v nekako novo, nepoznano deželo, da bi našel v njej nove čudeže v razvedrilo, marveč je odšel v svoj rojstni kraj, v Rusijo, v prestolnico Petrograd. Dospel je tje kaj, nastanil se v svojih bogatih in visokih sobah, pozval k sebi svojega tajnika ter mu dejal:

"Duša me boli. Hočem ji prineseti olajšavo z nekakim dobrim delom. Jaz še doslej nisem učinil nobenega dobrega dela. Spoznal sem to pred kratkim, še le takrat, ko me je doletelo ono strašno gorje. Moje bogastvo je velikanstvo. In evo, jaz odločim od tega stotisoč na dobro delo. Toda jaz še nikdar nisem živel z ljudmi in ne vem, kakšna je revščina na svetu in kakšno je pravečo dobro delo. Jaz hočem žrtvovati stotisoč za takšno dobro delo, od katerega ni nobenega boljsega na svetu."

Tajnik se zamislil, kajti na to vprašanje ni bilo lahko odgovoriti, toda odgovor je moral biti dober, kajti človek, stoječ pred njim, je bil imeniten. In jela so mu prihajati v glavo vsakovrstna dobra dela.

"Evo", je dejal, "v našem mestu se nahaja dom, kjer za nizko ceno dobe prenočišče različni postopačji in berači, toda ta hram je majhen in neugoden in revežem je tam tesno. Premnogo jih je, prostora pa je v hiši malo. Za stotisoč bi bilo mogoče pozidati nekoliko takšnih hiš in na ta način bi se polajšala usoda teh brezdomnih postopačev in beračev."

"Ne", odvrne bogatin, "jaz nočem pomagati postopačem in beračem. To so lenuhi, ki nočejo delati. Jaz hočem izvršiti pravečo dobro delo, najboljšje izmed vseh, kar se jih je storilo na tem svetu."

Tajnik se zopet zamislil. "V mestu je mnogo starev in starih žensk, kateri ne morejo delati in se sami preživeti," je dejal: "mogoče bi bilo, postaviti jim biralnico. V njej prežive svoja stara leta ter bodo blagoslovljali vaše ime."

"Ne", odvrne bogatin, "stare in starke naj rajše mislijo na smrt. Treba je pomagati ljudem, ki še niso preživeli svojega življenja, ki imajo pred seboj še veliko truda in borbe. Ne, to še ni najboljšje dobro delo."

Tajnik se zopet zamislil. "Dokaj raztrganih, zmruzojčih in gladujočih otrok se klata po ulicah. Njih stariši, slabi ljudje, so jih izročili samovoljni usode in sedaj se klatio onemogli po ulicah, ne imajoč svojega zavetišča, niti ljubečega srca, katero bi jih pomilovalo. Dobro bi bilo, pobirati te otroke, nakrmiti, ogreti in naučiti jih nekakšnega rokodelstva, — z besedo, napraviti iz njih vrle ljudi."

"Ne, ne", odvrne bogatin, "tudi to ni povsem prilično. Ako pobereimo te otroke, takrat tudi oni stariši, ki še niso popolnoma zavrgli svojih otrok, videvši, da se otrokom godi dobro in da oni ne propadejo, pohite odstraniti svoje in namesto dobrote mi učinimo zlo. Ne, to ni najboljšje dobro delo na svetu."

In tajnik se znovic zamislil. Misli je dolgo in različne misli so mu rojile po glavi, katere je povrsti predlagal bogatinu, toda bogatin je razvidel, da to še ni najboljšje dobro delo.

Tako je konečno tajnik odšel od njega, ne da bi mogel najti zanj dobrega dela. In bogatin je ostal sam ter vso dolgo noč hodil po svojih visokih sobah, misli in misli, toda ničesar ni mogel izmisliti, kajti on se nikdar ni videl drugih ljudi nego srečnih in nikakšnega drugega življenja, razun onega, v katerem biva samo zadovoljnost in veselje. Minula je že polnoč: v hiši je že vse potihnilo, z ulice tudi ni bilo slišati več odmeva, samo burja je še žvižgala po ulicah in sneg, nešen od vetra, je dosegel celo do oken visokih soban ter trkal ob nje.

Nakrat pa obstane on na sredi sobe. Zdelo se mu je, kakor bi se bil skozi spranjo v vratih (kajti vse duri so bile zaprte) pojavil nekak nepoznan človek — visok, šibek, v dolgi, beli obleki, s svetlim licem, nalik angelu, ter ga jel gledati z velikimi, jasnimi očmi.

"Kaj potrebuješ in kdo si ti?" vpraša bogatin.

"Kdo sem jaz? Pogled me in ti spoznaš, kdo sem jaz," odvrne svetla prikazen s tihim, laskavim glasom.

"Toda čemu si prišel?"

"Prišel sem radi tega, da ti pokazem najboljšje dobro delo. Ali hočeš iti z menoj?"

"O, ničesar rajše nego to!"

"Pojdi z menoj!"

In šla sta. Nihče njima ni odpiral vrat, nihče mu ni podal obleke. Služabniki so vsi spali. Toda ona sta šla na ulico in sredi groznega mraza in burje mu je bilo tako toplo kakor po letu.

"Pojdi za menoj, kamorkoli te popeljem, ter glej na vse, kar ti pokazem."

In on je šel. Evo široko mestno ulico. Korakala sta po njej. Evo visoke, krasne hiše z velikimi okni, v katerih gori na stotine lučij in kjer se praznično opravljajo ljudje goste in vesele. Šla sta mimo teh hiš.

Tu pa je že konec mesta. Mračno gore svetilnice, obsevajooe borme koče, v katerih ni oknic niti šip; veter piha v velike luknje, ki so služile namesto oken. Vnideča v jedno teh koč. Pred njunimi očmi se razprostere slika grozne revščine; ljudje se zavijajo v cape, da bi se ubranili mrazu in vlagi, katera je prepregla z zlokobnimi barvami mračne stene in strop. Raz obraz si bral glad in pomanjkanje.

"Ali vidiš te ljudi?" vpraša ga svetla prikazen.

"Da, vidim jih."

"Kaj se godi v tvojem srcu?"

"Ono se mi trga od bolečine."

"Ali pa hočeš vedeti, kdo so oni in kako so padli v takšno strašno revščino?"

"Ne, nočem. Oni trpe, a mene sree bolj radi tega."

"Torej pomagaj jim!"

Izvelkel je zlato ter ga oddal tem ljudem. Šla sta dalje. Na temnem prostranstvu, prevečanem od hladnega vetra, zasipanim s snegom, so se klátili premurli od mraza, na pol goji otroci, stiskajoči se za vogle, kjer ni tako reko pihal veter. Iz njih ust se vsipavajo porogljive besede in kletev. Razcapani postopači in berači se skrivajo po vezah, okristivši se z ugodno priliko, da stražniki spe. Na licih jim je napisana pripravljenost na vse — na tatvino, na grabež, na uboj, samo da s tem dosežejo topel kotiček, ali toplo obleko, ali svez kos kruha, s katerim si potolažijo glad.

"Ali vidiš te ljudi?" ga vpraša svetla prikazen.

"Vidim jih."

"Kaj se godi v tvojem srcu?"

"Ono se trga od bolečin."

"Ali hočeš vedeti, kako so oni prišli do tega? Ali se res bojš, da bi tvoja pomoč še povečala zlo in da bi ti, skazavši jim pomoč, ne doprinesel dobrega dela?"

"O, ne! Meni nikakor ni prilično ugibati o tem. Jaz niti ne morem soditi, ko vidim njih brez-krajno gorje."

"Pomagaj jim!"

Izvelkel je perišče zlata ter ga dal tem nesrečnim ljudem.

mo smrti, katera bi jih rešila tu-robnega življenja.

Toda ne, oni zro na-te z upanjem; z nadejo: njih pogledi te prosijo, daj jim možnost: preži-ve se jeden dan, vsaj se jedno-uro. Oni stegajo roke ter otožno prosijo toplote in kruha.

"Ali vidiš te ljudi?"

"O, vidim jih!"

"Kaj se godi v tvojem srcu?"

"Ono se zaliva s krvjo."

"Ali ne misliš več, da tem pre-živelim bitjem ostane brez kori-šti tvoja pomoč radi tega, ker so že preživeli svoje življenje in ker jim je treba misliti na smrt?"

"Ne, ne, oni hočejo živeti in tega je dovolj."

"Pomagaj jim!"

On jim z darežljivo roko po-dari zlata.

"Sedaj pa seštej, koliko si od-dal vsem tem nesrečnem!"

"Jaz sem dokaj prekoračil me-ro one podpore, katero sem jim namenil. Že sem jim razdal tre-tjino svojega premoženja."

"No, ako bi ti hotel pomagati vsem onim, ki to zaslužijo, pa bi ti ne zadoščevalo niti stotisoč takšnih blagostanj, kakor je tvo-je. Idi in naj se ti pomiri duša. Sedaj veš, katero dobro delo je najboljšje dobro delo in kako ga je najiti!"

"Oh, da, jaz vem. Najboljše dobro delo je — pomagati one-mu, ki trpi, ne da bi ga povpra-ševali, čemu in kako je zagazil v trpljenje. Jaz vem, kako ga je najiti. Radi tega je treba stopiti s te visočine nevednosti, na kate-ro me je dvignila sreča, ter vide-ti samo življenje. Ko mi je moj tajnik predlagal dobra dela, sma-tral sem jih v duhu za prazne fraze in sodil sem o njih tako, kakor bi se to ne tikalo ljudi, tak-šnih, kakoršen sem jaz, marveč bivalec nekakega drugega plan-eta. No, ko sem pa videl življe-nje samo vseh teh trpinov, brez kruha in toplote, je zastakalo moje sree in jaz nisem mogel da-lje presojsati. Hvala ti, svetla pri-kazen! Sedaj jaz vem, kaj je naj-boljšje dobro delo in kako ga naj-ti. Sedaj ga bom zmerom iskal in doprinasal."

Od tega časa je nesre- bogat-in, ki je bil spočetka najsrečnej-ši človek na svetu, posvetil svoje življenje dobrih delom. Proti koncu življenja je od njegovega neizmernega bogastva ostalo sa-mo toliko, kolikor je bilo treba za pogreb.

Od tega časa je nesre- bogat-in, ki je bil spočetka najsrečnej-ši človek na svetu, posvetil svoje življenje dobrih delom. Proti koncu življenja je od njegovega neizmernega bogastva ostalo sa-mo toliko, kolikor je bilo treba za pogreb.

Od tega časa je nesre- bogat-in, ki je bil spočetka najsrečnej-ši človek na svetu, posvetil svoje življenje dobrih delom. Proti koncu življenja je od njegovega neizmernega bogastva ostalo sa-mo toliko, kolikor je bilo treba za pogreb.

Od onega dne pa imenuje na-rod v onej okolici divjo lilijo "Marijin kelih".

Marijin kelih.
Italijanska legenda.

Neznosno je vročina pritiskala. Bel, debel prah je lezal na cesti in ljudem kakor živalim susil grlo. Kriče je priganjal voznik konja, da bi hitreje vozila težko breme.

Na vozu so bili trije sodi, na-polnjeni z okusno, nepreceuljivo tekočino.

Ta tekočina je bila bolj okusna nego vsa sicilijanska vina, v katerih se nahaja ogenj vulkanov, okusnejša nego vsa zdravila, kate-ra na široko priporočajo.

Ta tekočina je božja, voda je, čista voda, katera pada iz neba.

Sosedne vasi nimajo prav nič vode. Sosa je posušila vse pote-ke, vsi vrelci so suhi. Ni vode, da bi si delavci pogasili žgočo žejo, ni vode, da bi si ubogi ljudje za-mogli skuhati siromasno hrano, ni vode, da bi zamogli sprati ra-ne bolnikov in jim bolečine ute-šiti.

V vasi, kjer stanuje voznik, stoji borna kočica prav blizo cerkve, na strehi kočice raste mah in ta hiša je njegova.

V tej koči stanuje mati in toči solze; stara mamica s srebrnimi lasmi. Ta stara mamica je njego-va, voznikova mati.

Stara mamica sedi ob postelji bolnega, bledega otroka, kateri svoje žalostne, trpljenjske polne o-česa obrača proti nebu.

Ta otrok je hči voznika.

Mož je priganjal konja, da bi hitreje vozila in preje v vas do-spel, da bi kaj pozvedel o svojej Marti, da bi hrepenčnim sovašča-nom prinesel težko pričakujočo vodo, s katero si uteše žejo in ra-ne operajo.

Na križpotu, na malem holmcu sedi žena pod velikim razpelom, vsa trava je ovenela od pekočega solneca; Kristus na križu proseč zre proti nebu, žena pa dá vozni-ku znamenje, da naj za trenutek konja ustavi.

Dasi se mu je zelo mudilo, je ugodil želji žene.

ne morem se ganiti iz mesta, ta-ko sem upehana in mrzlična, da se ne morem ganiti..."

"Oh... nikakor mi ni mogoče sod vzdigniti in ga dovesti do va-sih ustnic. Tudi nimam kozarca, niti kake druge posode, da bi za-mogel vam dati piti. Kako naj to storim? Povejte mi brzo, mu-di se mi v vas. Ubogi ljudje že nimajo deset dni nič vode, moje ubogo dete Marta pa bolega na neznanaj bolezni..."

"Odtrgaj tam iz grmovja div-jo lilijo, drži jo pri žepu, jo ven-potegnem in misli na neskončno milost, katera je duša narave."

"Oh!" mrmral je voznik, "u-boga ženica je zblaznela vsled bolečin... Toda vseeno, ugoditi jej hočem, da potem veseleje da-lje vozim, kakor bi komu kaj do-brega storil."

Utrgal je lepo divjo lilijo in se z njo približal žepu; katerega je ven potegnul. In glej čudež: ko je ta voda tekla v lilijin evet, se je ta razširjala. Voznik je čutil ne-kaj težkega v rokah, kakor kosa-ree. In ko je polno lilijo vode dr-zal pri ustnicah žene in posled-nja par kapljice nebeškega daru zavžela, je gledal začudeno lilijo, katera je postajala vedno težja in jo moral z obema rokama dr-zati.

Dragocen kelih je postal iz lili-je napravljen iz mojsterskih rok. Svetil se je ob blešku solneca ka-kor najlepši diamanti; lepe evet-lice so bile udelane, na robu ke-liha pa je bila podoba, kako voz-nik daje piti ženi iz lilije, pri-tem ga obdaja rajska radost.

Prestrašen pade voznik na ko-lena — sedaj se mu je prikazala Mati Božja — in Kristus na kri-žu je nagnil svojo glavo in lju-beznjivo gledal svojo Mater.

Previdno je voznik shranil ta krasni kelih. Ko se je približal vasi, so hiteli veselja polni sosedi k njemu in zajemali odresilno te-kočino; toda trije sodi se niso iz-praznili. Ko je mala Marta pila to vodo, se je dvignila iz ležišča in zbežala na ulico, kjer začude-nega očeta objela. Sveza in rdeča je bila kakor prerोजना.

Na prostoru, kjer je voznik dal piti ubogoj ženi, pa je nastal studenee izvrstne pitne vode, in dasi je minulo že nad tisoč let, odkar se je to zgodilo, se nebeški studenee še ni nikdar posušil.

Od onega dne pa imenuje na-rod v onej okolici divjo lilijo "Marijin kelih".

Staro pohištvo, ki je že izgubilo polituro, lahko na cemen način zopet poliraš, da je zopet kakor novo. Pri tem po-stopaj takole: Stlači kosce flane-le v kepico, ki mora biti tako ve-lika, da jo držiš izlahka v roki. To kepico ovij še s starim, meh-kim platnom. Potem kapni nanjo par kapljice (2-4) mandljevega olja in par kapljice čiste-ga spi-rita ter poliraj v majhnih krogih pohištvo. Drgniti pa moraš prav dolgo, eno mesto, potem pojdi na-prenej. Umazani del platna vedno zamenjavaj s čistim ter nakapaj nanj vedno nanovo par kapljice mandljevega olja in spirita.

Staro pohištvo, ki je že izgubilo polituro, lahko na cemen način zopet poliraš, da je zopet kakor novo. Pri tem po-stopaj takole: Stlači kosce flane-le v kepico, ki mora biti tako ve-lika, da jo držiš izlahka v roki. To kepico ovij še s starim, meh-kim platnom. Potem kapni nanjo par kapljice (2-4) mandljevega olja in par kapljice čiste-ga spi-rita ter poliraj v majhnih krogih pohištvo. Drgniti pa moraš prav dolgo, eno mesto, potem pojdi na-prenej. Umazani del platna vedno zamenjavaj s čistim ter nakapaj nanj vedno nanovo par kapljice mandljevega olja in spirita.

Staro pohištvo, ki je že izgubilo polituro, lahko na cemen način zopet poliraš, da je zopet kakor novo. Pri tem po-stopaj takole: Stlači kosce flane-le v kepico, ki mora biti tako ve-lika, da jo držiš izlahka v roki. To kepico ovij še s starim, meh-kim platnom. Potem kapni nanjo par kapljice (2-4) mandljevega olja in par kapljice čiste-ga spi-rita ter poliraj v majhnih krogih pohištvo. Drgniti pa moraš prav dolgo, eno mesto, potem pojdi na-prenej. Umazani del platna vedno zamenjavaj s čistim ter nakapaj nanj vedno nanovo par kapljice mandljevega olja in spirita.

Staro pohištvo, ki je že izgubilo polituro, lahko na cemen način zopet poliraš, da je zopet kakor novo. Pri tem po-stopaj takole: Stlači kosce flane-le v kepico, ki mora biti tako ve-lika, da jo držiš izlahka v roki. To kepico ovij še s starim, meh-kim platnom. Potem kapni nanjo par kapljice (2-4) mandljevega olja in par kapljice čiste-ga spi-rita ter poliraj v majhnih krogih pohištvo. Drgniti pa moraš prav dolgo, eno mesto, potem pojdi na-prenej. Umazani del platna vedno zamenjavaj s čistim ter nakapaj nanj vedno nanovo par kapljice mandljevega olja in spirita.

Staro pohištvo, ki je že izgubilo polituro, lahko na cemen način zopet poliraš, da je zopet kakor novo. Pri tem po-stopaj takole: Stlači kosce flane-le v kepico, ki mora biti tako ve-lika, da jo držiš izlahka v roki. To kepico ovij še s starim, meh-kim platnom. Potem kapni nanjo par kapljice (2-4) mandljevega olja in par kapljice čiste-ga spi-rita ter poliraj v majhnih krogih pohištvo. Drgniti pa moraš prav dolgo, eno mesto, potem pojdi na-prenej. Umazani del platna vedno zamenjavaj s čistim ter nakapaj nanj vedno nanovo par kapljice mandljevega olja in spirita.

Staro pohištvo, ki je že izgubilo polituro, lahko na cemen način zopet poliraš, da je zopet kakor novo. Pri tem po-stopaj takole: Stlači kosce flane-le v kepico, ki mora biti tako ve-lika, da jo držiš izlahka v roki. To kepico ovij še s starim, meh-kim platnom. Potem kapni nanjo par kapljice (2-4) mandljevega olja in par kapljice čiste-ga spi-rita ter poliraj v majhnih krogih pohištvo. Drgniti pa moraš prav dolgo, eno mesto, potem pojdi na-prenej. Umazani del platna vedno zamenjavaj s čistim ter nakapaj nanj vedno nanovo par kapljice mandljevega olja in spirita.

Staro pohištvo, ki je že izgubilo polituro, lahko na cemen način zopet poliraš, da je zopet kakor novo. Pri tem po-stopaj takole: Stlači kosce flane-le v kepico, ki mora biti tako ve-lika, da jo držiš izlahka v roki. To kepico ovij še s starim, meh-kim platnom. Potem kapni nanjo par kapljice (2-4) mandljevega olja in par kapljice čiste-ga spi-rita ter poliraj v majhnih krogih pohištvo. Drgniti pa moraš prav dolgo, eno mesto, potem pojdi na-prenej. Umazani del platna vedno zamenjavaj s čistim ter nakapaj nanj vedno nanovo par kapljice mandljevega olja in spirita.

Staro pohištvo, ki je že izgubilo polituro, lahko na cemen način zopet poliraš, da je zopet kakor novo. Pri tem po-stopaj takole: Stlači kosce flane-le v kepico, ki mora biti tako ve-lika, da jo držiš izlahka v roki. To kepico ovij še s starim, meh-kim platnom. Potem kapni nanjo par kapljice (2-4) mandljevega olja in par kapljice čiste-ga spi-rita ter poliraj v majhnih krogih pohištvo. Drgniti pa moraš prav dolgo, eno mesto, potem pojdi na-prenej. Umazani del platna vedno zamenjavaj s čistim ter nakapaj nanj vedno nanovo par kapljice mandljevega olja in spirita.

Staro pohištvo, ki je že izgubilo polituro, lahko na cemen način zopet poliraš, da je zopet kakor novo. Pri tem po-stopaj takole: Stlači kosce flane-le v kepico, ki mora biti tako ve-lika, da jo držiš izlahka v roki. To kepico ovij še s starim, meh-kim platnom. Potem kapni nanjo par kapljice (2-4) mandljevega olja in par kapljice čiste-ga spi-rita ter poliraj v majhnih krogih pohištvo. Drgniti pa moraš prav dolgo, eno mesto, potem pojdi na-prenej. Umazani del platna vedno zamenjavaj s čistim ter nakapaj nanj vedno nanovo par kapljice mandljevega olja in spirita.

Staro pohištvo, ki je že izgubilo polituro, lahko na cemen način zopet poliraš, da je zopet kakor novo. Pri tem po-stopaj takole: Stlači kosce flane-le v kepico, ki mora biti tako ve-lika, da jo držiš izlahka v roki. To kepico ovij še s starim, meh-kim platnom. Potem kapni nanjo par kapljice (2-4) mandljevega olja in par kapljice čiste-ga spi-rita ter poliraj v majhnih krogih pohištvo. Drgniti pa moraš prav dolgo, eno mesto, potem pojdi na-prenej. Umazani del platna vedno zamenjavaj s čistim ter nakapaj nanj vedno nanovo par kapljice mandljevega olja in spirita.

Staro pohištvo, ki je že izgubilo polituro, lahko na cemen način zopet poliraš, da je zopet kakor novo. Pri tem po-stopaj takole: Stlači kosce flane-le v kepico, ki mora biti tako ve-lika, da jo držiš izlahka v roki. To kepico ovij še s starim, meh-kim platnom. Potem kapni nanjo par kapljice (2-4) mandljevega olja in par kapljice čiste-ga spi-rita ter poliraj v majhnih krogih pohištvo. Drgniti pa moraš prav dolgo, eno mesto, potem pojdi na-prenej. Umazani del platna vedno zamenjavaj s čistim ter nakapaj nanj vedno nanovo par kapljice mandljevega olja in spirita.

Staro pohištvo, ki je že izgubilo polituro, lahko na cemen način zopet poliraš, da je zopet kakor novo. Pri tem po-stopaj takole: Stlači kosce

Dež.

Ruski spisal Fedor Falkovski.

Bilo je ob eni po noči. Padal je debel, topel dež. Vasiljev je gazil po lužah neke temne ulice, prilegajoče k bazaru. Vračal se je iz cirkusa, kje je, pritisnjen od občinstva k stebur, gledal nekdo nenavadno predstavo. Ob ušesa se mu je odbijalo nadležno pokanje biča, krič jezdecev, sale klovnov ter opazke bližnjih svojih sosedov. Pred očmi mu je migotala kakor v megli slika jedne jahalke z golimi, mišnimi prsi in sladkim nasmehom na se skoro otroškem licu. Sreče Vasiljevo je glasno utripalo pod oguljeno dijaško vrhno sukno in on ni zapazil, kako je bil premočen od dežja in kako so mu noge kar tonile v globokih lužah.

Na ovinku sosedne ulice je obstal. Njegovo pozornost je obrnila na se tolpa ljudi: treh oguljenih možakarjev in jedne ženske, živo se pripravljajoč med seboj. Na pol pijani Don Juani so silili žensko, naj gre z njimi. Pri luči jedine svetilke je Vasiljev le slabobno razočel lica možakarjev, toda on je radovedno poslušal njih rezke, ne ujemajoče se besede in čakal, kako se konča ta prepir. Ženska v črni premočeni jopici, z robcem na ostrženih lasih, je stala s hrbotom obrnjena proti njemu. On ni mogel spoznati, ali ji je prijetno ali zoperno laskanje teh ponočnih kavalarjev. No, medtem se je ženska obrnila in, zapazivši Vasiljeva, urno stopila k njemu.

"Branite me, gospod dijak!" je dejala. Vasiljev jo začudeno pogledal. "Vi me prosite varstva in jaz nimam pravice, da bi ga vam odrekel. Pojdiva!"

Šla sta skupaj. Nezadovoljni Don Juani z nepričakovanim izhodom tega prepira so se glasno nasmejale ter poslali za njima nekoliko emiških opomb. Vasiljev je korakal mračen ter je dobro čutil svoj neprijeten položaj.

"Zlod vedi, ona je brčkone pijana", si je mislil, trude se, ogledati si lice svoje z njim korakajoče sopotnice. Čutil pa je tudi, kako lije dež kakor iz vedra in da on, ves moker, gazi po brezskonečnem blatu.

A ona, vznemirjena z njegovim molčanjem, je šla za njim; ter zročila mu v lice, mu pripovedovala, da je šla od tete domov in da so se ti rokovačji pridružili k njej, ne zmeneči se za to, da jim ona k temu ni dala nikakega povoda. Govorila je urno, toda s trudom, z nekoliko hripavim, pretrganim glasom in gugala se pri tem tako, da je večkrat trčila ob Vasiljeva.

"Kje stanujete?" seže ji naposled on v besede ter se pri tem nehote obrne od nje.

Ona obstane. "Kje da bivam?" odvrne ter mahne z roko. Evo, kje biva; ona prebiva zelo daleč, tako daleč, da noče dalje mučiti dobrega dijaka. "Evo, do vogla se pojdem z vami, a potem sama", je končala.

In šla je dalje molče ter se bojazljivo ozirala v lice svojemu nameranemu sopotniku. Že davno sta dospela na drugo ulico, toda ona je le še šla za njim, kakor sledi za popotnikom v temni noči mlado mače; dasi ga nekolikokrat zapode proč, vendar le z nermom sili človeku pod noge, z nemo prošnjo, naj ga vzame s seboj na topel svoj dom.

Vasiljev ni imel toliko poguma, da bi jo zapodil. Napotil se je proti domu s trdim sklepom, posaditi jo v prvi priliki na koleselj izvozečka ter se je tako odkrižati. Dež pa je le še lil kakor iz vedra in ulica je ostala prazna in temna.

"Čemu se tako tresete?" jo vpraša Vasiljev iznenadoma. "Zebe me", odvrne šepetaje ona.

"Jaz vas takoj posadim na voz."

"Ni treba, ni treba..."

"Čemu ne?"

"Ker nimam nikamor iti..."

Nato odvrne Vasiljev potihoma s tresočim se glasom:

"Pojdite k meni, kjer prenočite..."

Ona ni odvrnila ničesar. On jo prime za roko ter se urno napoti domov. Dospelši na dom, on odpre sobo ter jo spusti notri, izročivši ji vžigalice, in izgine. On, nekoliko razburjen, pa zdrvi po stopnicah navzdol ter se spusti dalje v temno ulico.

"Ona ni pijana", si je mislil, "ona je omagovala od slabosti, od gladi... Ko bi pa bila tudi pijana, kaj zato; saj jaz nisem njen sodnik..."

On je hitel iskat prodajalnice, da bi kupil nečesa za usta, toda vse je bilo že zaprto. Torej je sklenil, potrkati na znano prodajalnico.

Tu mu odpre vrata zaspana gosposinja ter ga zevaje otovori s presnim sirom, maslom, jajci in žemljami. Vasiljev, ves srečen, steče nazaj k svojemu gostu. Ona ga je že pričakovala v njegovi majhni dijaški čimnati; sedela je tako, kakor sede vse ženske, katere redarji po noči pobirajo na ulice; uprav kakor bi se bala luči prižgane svetilke, je sedela na koncu stola ter se nekako skrivala z nizko na oči potlačnim robcem. Pozdravila je Vasiljeva z navadnim ledenim, bolestim smehom. On urno položi na mizo prinešene reči, prigravarjaje ji, naj se jih posluži. Ona se je nekoliko branila, potem pa začela jesti. Polagoma je nekoliko oživila in potisniviši nazaj robec, je la praviti navadne, šablonske dogodke svojega življenja.

Vasiljev jo je mirno in laskavo poslušal ter radovedno ogledoval črte njenega mrliškega lica. Težavno je bilo, razbrati raz njega, koliko let je že šlo to lice; toda nikakega dvoma ni bilo, da je ta ženska že stala na poslednji stopnji svojega brezniškega življenja. Pripisovaje bistremu, Vasiljevemu pogledu ves drug pomen, je postala živahnješa in zgovornejša.

Ona je pričela s tem, da je naštevala priimke skoro vseh tovarisov Vasiljevih; vsi so bili njemu znanci in o vsakem je vedela povedati nekaj smešnega; pri vsakem je že bila v stanovanju ter znala marsikatero podrobnost iz njih domačega življenja. Ona je poznala vse mesto, v katerem je bila rojena, kjer se je nekoč učila v drugem razredu mestne gimnazije. Pri spomenu na to je zardelo njeno lice in oči so ji zaiskrile. Človek, igrajoč usodno ulogo v njenem življenju, je bil častnik, Vasiljev dobro znan. Toda vse to je bilo staro in malo zanimivo... Vasiljev je poslušal to dolgo besedičenje in v duši se mu je porodil gnus.

"Bog povrni za večerjo!" je dejala ter z rahlim smehom odridla od sebe papir z ostanki. "Z veliko slastjo sem jedla; škoda, da vi niste jedli z menoj." Nato je hvaležno zrla mladega človeka ter ga urno pobožala po mehkih lasih. "Kako lepe lase imate!", je končala. "On je vstal ter odvrnil nekako surovo:

"Sedaj, ako hočete, pojdite si v tej-le postelji. Jaz odidem." Ton njegovega glasu jo je naposled z začudenjem in z žalostjo. Molče je stopila k postelji, sedla ter globoko vzdihnila, dejala:

"Jaz že dolgo nisem spala tako ugodno."

V tem hipu so brez vsakega znanosti, brez premišljenega smeha privrele iz njenih ust pritožbe o neznoznem življenju. Vse njene pritožbe so se združile v jedno stereotipično frazo.

"Jelo mi je že presedati takšno življenje; moči ni..."

Vse to je bilo staro in nezanimivo... Vasiljev je odšel iz sobe, stekel navzdol po stopnicah ter je sedel na poslednjo. Dež je lil kakor poprej, lil močno jednolično. Noč je bledele. Tlak pred hišo je bil vsled dežja na polovico zasut s peskom. Bilo je hladno, vlažno, mrtvo. Cel kupček kamenja in gramoza je ležal pred hodnikom. Nakupičil ga je tukaj dež, sedaj pa ga je jel razkopavati, drobiti na drobne kosce ter odnašati v daljavo kamenje in iveri... Tukaj, kazalo se je, se je vršila uporna borba; prinešeno kamenje se je na vse mogoče načine trudilo, ostati na svojem mestu ter ne udati se volji besne vode, toda kaplje dežja so druga za drugo padale nanj ter naposled odpravile z mesta celo težko kamenje...

Vasiljev je dolgo zrl na hodnik ter se zamislil; mislil je, da življenje je isto tako brezsmiselno naliv, ki ugonablja ter odriava potit vse to, kar se mu vsled tega ali drugega vzroka ne more dovolj krepko ustavljeti. Mislil je na žensko, ki je spala sedaj v njegovi postelji, in gluha bolest mu je razdirala prsi.

"Čemu, da, čemu to brezkončno trpljenje?"

Dež pa je vedno le lil ter se stekal po hodniku v besnem potoku in, zdelo se je, bil brezkončen... Vasiljev vstane ter odide v svojo čimnato. Njegova gosta-

čka je že spala; njeno mirno dihanje se je komaj slišalo v sobi. Vasiljev stopi k postelji. Ona je ležala v svoji premočeni obleki ter položila obe roki na tilnik; njeno lice je bilo sedaj jasno in mirno, kakor lice otroka; sladek sen je pregnal iz njega sledove dolge borbe za mučno življenje. Nemara je sanjala o otroških letih, ko je še zalajala v gimnazijo; nemara je je božala nežna materina roka ter ji priljubljen glas pel pesem, mično pesmico o lepoti sveta... Vasiljev si je ogledoval črte tega lica; polagoma je jasna sreča, razlita po tem licu, prodrla tudi v njegovo srce, na trepalnice se mu orosijo solze in neke znotraj se ozve v njem čudovita pesem. Sklone se k ženski, vzbujajoči v njem se pred jedno uro občutke gausa, ter se z besedo "oprosti" dotakne z ustnicami njenega modrega čela. Ona odpre oči ter ga smehljaje pogleda, nato pa jih zapre znov.

"Jaz vem", je navidezno dejal njen prijazen pogled, "da ti nočeš vzemirjati mojega mišnega sladkega sna. Oh, kako prijete je ta sen! Kako dobro je biti otrok, kako dobro tedaj, kadar zro na tebe kot človeka! O, povrni ti Bog, mladenič... Jaz že davno nisem spala tako sladko."

Vasiljev odide od postelje. Za minuto se je zamisljeno oziral po sobi, nato, približavši se k pletenim stolom, je odložil svojo dijaško sukno in čez nekoliko minut se je njegovo enakomerno dihanje spojilo z dihanjem spavajoče gostačke.

Ona se je prebudila prva. Oblečeno, deževno jutro je zrla v slabo zakrito okno. Vasiljev je še mirno spal v kotu na stolihi. Ona se je prijazno nasmehnila, stopila k njemu, dolgo zrla v njegovo mlado lice ter potihoma zašepetala:

"Povrni ti Bog, dobri, sveti mladenič!"

Nato se je previdno zgrudila na kolena, pritisnila ustnice na njegovo navzdol visečo roko, potem tiho vstala, si urno popravila obleko, zavezala robec ter odšla iz sobice. Dež je lil kakor poprej. Toda kaj je bil sedaj njej mar dež!...

Vasiljev se je zbudil pozno. Dež je prenelal. Toplo sonce je pošiljalo svoje žarke v sobo skozi redko zaveso. On je pogledal na barikado iz stolov, kjer je spal, na potlačeno posteljo, ter se spomnil vsega.

"Radi tega dogodka sem gotovo zamudil šolo", si je mislil. Kmalu si je popravil obleko, nadel si na glavo klobuk ter odšel iz sobe.

"Nemara me tam pogoste sčajem", je dejal, zapiraje vrata. Korakaje po posušenih ulicah, si je Vasiljev priklicel v spomin vse podrobnosti minule noči.

"Škoda, da niti ne vem, kako ji je ime in kje jo je mogoče srečati", si je mislil. "Ona je še zelo mlada, in kdo ve, nemara bi bilo še mogoče, učiniti kaj za njo. Jaz jo od dna srea pomilujem." Prišedši k mostu, je obstal. Nekoliko seznej od obrežja, na bregu reke, so se zbirali ljudje. Vasiljev se napoti tje, kjer zvončič zagleda svojo nočno gostačko. Ležala je mrtva na travi v svoji prejšnji, premočeni črni obleki. Njeno lice je bilo mirno, kakor v spanju po noči, ter se je zdelo, da je govorilo:

"Jaz še nikdar nisem spala tako sladko..."

"Ali je že dolgo, odkar so jo izvlekli iz vode?" je vprašal nekdo.

"Pred jedno uro..."

"Deževalo je, pa še bo deževalo", omeni nekdo malomarno.

Po teh besedah se Vasiljev ozre v nebo, kjer so se znoviči kopičili črni oblaki, ter zašepeta: "Dež, dež... brezkončen dež, brezsmiselni dež!..."

Millijon kron v češke narodne svrhe.

V Nici na južnem Francoskem je umrl član upravnega sveta mestne pivovarne v Plznu Peter Hauska. Pokojni Hauska je v svoji oporoki zapustil nad milijon kron v narodne in dobrodeltne namene. Društvu čeških književnikov "Svatoboru" je zapustil 40,000 kron, češki Osrednji Matici Solski 30,000 kron, češki Komenskoga šoli na Dunaju 10 tisoč kron itd.

ROJAKI NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI DNEVNIK.

Severov Želodčni grenčec

(Severa's Stomach Bitters)

povrne dobro slast, popravi slab želodec, pomaga prebavi, olajša zabasana čreva.

Opominjamo vas, da poskusite steklenico danes.

Cena \$1.00.

Rev. Jaroslav Kučera, Academy, S. D., piše: "Severov Želodčni Grenčec ustvari dobro slast. Je izborno zdravilo za slab želodec."

Nadrgnite ga!

Za hitro olajšbo zoper

BOLEČINE IN RANE, IZVINITENJA IN IZPAHE, HROMOST IN OTROBELOST, OTEKLINE IN OKROBELOST, BOLEČINE V HRBTU, STRANEN IN PRSHI, REVMATIČNE BOLEČINE IN NEVRALGIJO

Severovo Gothardsko Olje

(Severa's Gothard Oil)

50c. steklenica.

Severova Zdravila prodajajo vsi lekarniki povsod. Zagotovite se, da zavitek nosi nadpis:

W.F. SEVERA CO.

CEDAR RAPIDS, IOWA

Uganka.

Bila je mala družba, ki se je zbrala pri polkovniku O. pl. D., h kateremu sem bil tudi jaz povabljen.

Razen treh dam, soprog mojih predstojnikov, mlajšega polkovnikovega sina, nekega mladega inženirja in moje malenkosti so bili vsi ostali gostje častniki. Pri polkovniku je vedno prijetno, nikdar ne prenapeto, kar je pač zasluha vesele dobrosrčne gospe polkovnice in pa strogo in resno gledajočega, toda drugače dobrosrčnega polkovnika. Vsakdo, kdor je imel priliko, spoznati bližje ta vojaški zakonski par, si je ohranil za življenje prijazen spomin.

Dospeli smo že do črne kave in zabava je postajala pri smodkah čimdalje priručnejša. Tudi dame so pogumno kadile svoje cigarete z gracijoznimi kretinjami.

Zabava je bila v najlepšem teku, ko je gospa majorjeva P. omenila nekaj o svojem nekdanjem letovišču, malem mestecu K. Taki je bila gospa polkovnica vsa navdušena za natančnejši opis onega mesteca ter je končno naogovorila svojega soproga: "Sedaj nam pa mora moj mož povedati svoj doživljaj v mestecu K. Kaj ne, da boš! Stori to meni na ljubo; vem, da ne govoriš rad o tem in da si komaj desetim osebam od tedaj povedal ta svoj doživljaj, toda glej, mi smo tukaj pač sami med seboj, sami dobri prijatelji", pri tem je pokazala na nas s prijaznim nasmehom, "ki te poznajo in ti verjamejo, akoravno se glasi nekoliko nevrjetno. Prosim, dragi gostje, vi hočete gotovo tudi vsi delati, za kaj gre, kajneda?" je prosila polkovnica.

"No, dobro, da, ker že hočem na vsak način, toda priznati moram, da bi ta dogodek v svojem življenju raje obdržal popolnoma za se. Stvar je taka, da gotovo ne vsebuje za koga drugega one resnosti, ki jo je imela za me in jo ima še sedaj. In navsezadnje se mi lahko še tudi smeje zaradi tega, kar bi vam povedal."

Bili smo vsi preradovedni, kakor pa da bi opustili mnogoobetojočo "resnično" dogodbo in

vsiljivo smo pričeli klicati: "Ne, prosimo, povejte, povejte!" "No, torej! Bil sem takrat popotnik pri 49. pešpolku, ki je moral oditi k velikim letnim vojaškim vajam na južno Češko. Imeli smo krasno vreme; čez dan pri-merno toplo, ne preveč mrzga pose- po volji, smo bili mi in moštvo dobre volje. Nekega popolneda smo prišli utrujenji in prašni med zvoki koračnic naše godbe v K. Romantično mestec z gradom kneza Schwarzenberga, jako ljubko, kar bo gospa majorjeva gotovo rada potrdila. Utrujenji, kot smo bili, smo obrnili svojo pozornost najprej na naša nočna stanovanja. Mene so nastanili pri nekem mlinarju. Moja soba je bila dolga in ozka, z belimi zavesami in čisto posteljo, poleg ostale priproste oprave. Skozi okno se je videlo na reko, ob kateri je bila sezidana hiša. Bila je svetla mesečna noč in nekako skrivnostno so lili zarki meseca čez strehe in pomole k šumečemu jezu Vitave pod mojim oknom. To sem se videl, predno nisem ugasnil sveče in se vlegel v posteljo, kjer sem že v prvem trenutku utrujen trdno zaspal. Koliko časa sem spal, ne vem. Naenkrat pa se mi je zdelo, kakor bi videl, kako so se odprla vrata in je stopil v sobo čvrst mladenič v beli mlinarski obleki z modrim predpasnikom, in kakor se mi je zdelo, s plasnina in obupanim obrazom. Videl sem ga priti v sobo z gorečo svečo, ki jo je postavil na nočno omario poleg sebe. Nato je pričel razburjen hoditi z obema rokama v žepu po sobi gorindol. Vsehi si je segel z vsemi prsti v lase. Prišel je popevati na tihem neko pesem, a je nenadoma prenehal in vzkliznil: "Z Bogom, goljuviti svet!" skočil je bliskoma k odprtemu oknu in planil skozi v šumeče valove reke. Močan pljus je prekinil monotono šumenje, jaz pa sem ležal v postelji in se nisem mogel ganiti. Končno — ali je veter pomajal okno ali ga je razbil — sem se zdrnil in zagledal — gorečo svečo poleg sebe na omari. Ali sem mogoče pozabil ugasniti jo? Potem sem mogel komaj malo časa spat. Jezil sem se sam nad seboj, ker nisem bil na jasnem, kaj sem storil, oziroma pozabil storiti, kakor tudi o tem čudnem doživljaju. In tako mi je postalo končno nekoliko neprijetno pri sreč, tem bolj, ker nisem mogel več zaspati ter sem se ves čas trudil, kako bi se prepričal, da sem samo sanjal. Toda potem — kako pridem do teh sanj in ker nisem vedel nobene zveze mojih sanj s kakim znanim doživljajem ali s kako mojo mislijo, sem postal še bolj slabe volje. Kratkotako, do zgodnjega jutra nisem našel nobenega miru, kajti goreča sveča in pljus v vodi mi nista hotela izginiti iz spomina. Po kratkem trdnem jutranjem spanju me je zbudilo dogovorjeno trkanje na vrata. Sonce je sijalo v mojo sobo in se igralo z atomi prahu in kozarec vode na moji mizi. V svečanostnem solnčnem sijaju so odsevale z rdečo opeko pokrite strehe, ki sem jih videl skozi okno, z vrto in vode pa je puhtel sveži jutranji zrak z vsemi svojimi bozajočimi prijetnimi duhovi in vesel škrajec je nekje visoko popeval jutranjo pesmico. Hitro sem bil opravljen, kljub moji nejasni glavi, v kateri je še vedno tičal v spominu moj nočni doživljaj in se vedno bolj vjedel, tako, da nisem mogel že ničesar drugega več misliti. Na mestnih cestah in trgih so razobesili nam na čast zastave in staro in mlado je bilo že na nogah. Jaz pa sem ostal slabe volje ter nisem bil razpoložen za smeh in šalo. In ravno ta dan bi moralo biti veselo, kajti bila je nedelja, odmenjena počitku. Ko smo zvečer zopet vsi skupaj sedeli, ter sta načevala omizju general N. in polkovnik F., ko se je sukal okrog nas rejeni gostilničar "Pri treh rožah" z rdečo kapijo na glavi, so opazili nekateri, da sem nekoliko potr. Tapatam so se pripovedovale anekdote, dogodki najnovjšega časa. Začeli so siliti tudi vame in polkovnik mi je smeje ukazal, naj odkrijem svoje grehe; moral sem povedati, kaj me je trlo. Ko sem pripovedoval, nisem opazil, kako se je bližal mizi gostilničar ter je blede in široko odprtimi očmi končno zakričal: "Nemogoče! To ste sanjali in tega vam nihče ni povedal. Tak slučaj se je v resnici zgodil pred enim letom; v isti sobi je planil v vodo. Ej, to vam je bil fant! Bil je sin moje sestre, mlinarice. Nihče, res nihče vam ni tega povedal, in tudi to ne, da

od tedaj tudi nobeden ni stanoval v oni sobi? In..." "Ze dobro, že dobro, ljubi mož", prekinil ga je polkovnik, ki je videl, kako je bil gostilničar razburjen in kako sem jaz postal blede. Gostilničar se je pri tem, ko sem mu jaz odkimal, strahoma prekrižal in zbežal proč z besedami: "Bog mu odpusti grehe!" Visoki gospodje zgoraj pri mizi pa so menili: "No, gospod popotnik, vi pač ne boste o takih otročarijah in slučajih še nadalje razmišljali?" No, da, meni je bila navsezadnje, cela zadeva postranska stvar. Da pa sem prihodnjo noč, kar bi se pogumnemu vojaku komaj prisojalo, spal raje pri nekem svojem tovarisu, je pripisati to moji tedanji mladosti in občutljivosti. In kakor vidite, spoštovane dame in gospodje, ki ste me tako pozorno poslušali, mi je ta doživljaj še danes neresena uganjka."

Za 1 dolar dobivate sleherni dan "GLAS NARODA" skozi štiri mesece.

Po dnevniku "Glas Naroda" izveste najprej vse dnevne novosti in vesti iz stare domovine.

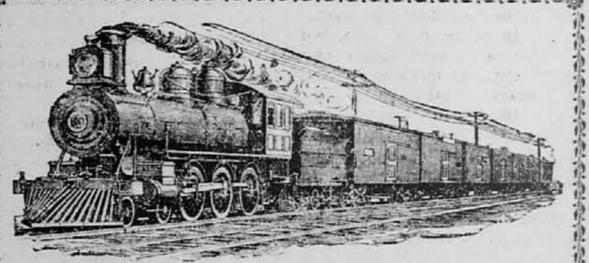
Kdor še ni naročen, naj to takoj stori!

"Glas Naroda" 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

NAJLEPŠE, najcenejše in najbolj trpežne tiskovine dobijo slavna društva vseh Jednot v umijski slovenski tiskarni. Izdelujemo pismeni papir, kverte pravila, zdravniške liste, vstopnice in vse druge tiskovine. SLOVENC! PODPIRAJTE SLOVENC! CLEVELANDSKA AMERIKA 6119 St. Clair Ave., Cleveland, O.

EDINA SLOVENSKA TVRDKA. ZASTAVE, REGALIJE, ZNAKE, KAPE PEČATE IN VSE POTREBSCINE ZA DRUSTVA IN JEDNOTE. Delo prve vrste. Cene nizke. F. KERŽE CO. 2616 S. LAWDALE AVE., CHICAGO ILL. SLOVENSKE CENIKE POSILJAMO ZASTONJ.

Velika zaloga vina in žganja. Marija Grill Prodaja bela vina po 70c. gallon črno vino po 50c. Drobnik 4 galone za \$11.00 Brinjevec 12 steklenic za \$12.00 4 gal. (sodček) za \$16.00 Za obilno naročbo se priporoča. MARIJA GRILL, 5308 St. Clair Ave., N. E., Cleveland, O.

Vsem Slovincem in bratom Hrvatoma po širni Ameriki naznanjamo, da smo dobili več železniških voz brinja iz starega kraja, iz katerega se bode kahal v naši lastni distilneriji za vsakemu dobro znan pristni K. kerjev brinjevec. Eden od najboljših izkušenih zdravnikov v Evropi, Mgr. KNEIPP, piše v svojih zdravniških knjigah sledeče: "Najstarejši in eno najboljših zdravil proti notranjim, posebno žlednim boleznim je in ostane pravi pristni brinjevec; ako si bolan na ledvicah, na jetrih, na kamnu, ako se počutiš slabo, zjutraj ko vstaneš in predno ideš k počitku, pij pravi pristni brinjevec in pomagaj ti bode." Na tisoče ljudi je ozdravelo, kateri so poslušali Mrg. Kneippa nasvete. Zatorej vsaka družina, kateri je zdravje ljubo, bi se morala preskrbeti s domačim zdravilom to je pristni Krakerjev brinjevec, katerega se dobi pri izdelovalteljih

The Ohio Brandy Distilling Co. 6102 St. Clair Ave., Cleveland, O. Ali pa pri sledečih tvrdkah, kateri so edini glavni razprodajalci za Ameriko: Russ & Prendergast Bros. Co., Pueblo, Colo. The Slovenian Liquor Co., Joliet, Ill. Frank Petkoviček, Waukegan, Ill. A. Justin, Rock Springs, Wyo.

Jugoslavanska Katol. Jednota

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota. Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:

Prisednik: IVAN GEHM, 367 Cherry Way, Box 87, Braddock, Pa. Podpredsednik: IVAN PRIMOŽIČ, Esvelt, Minn., Box 641.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN J. IVEC, Juliet, Ill., 939 No. Chicago St.

NADZORNIKI:

ALOIS KOSTELIC, Salida, Colo., Box 533. MIHAEL KLOBUCHAR, Camulet, Mich., 115 - 7th St.

POROTNIKI:

IVAN KERZISNIK, Burdine, Pa., Box 123. FRANK GOUZE, Chisholm, Minn., Box 715.

Val dopisi naj se pošilja na glavnega tajnika, vse denarne pošiljave pa na glavnega blaginjaka Jednote.

Jednotno glasilo: "GLAS NARODA".

tomobilom skozi vrhe pri Konji-... vino. Škoda pogorelih poslopj je... Otrok zgorel. Iz Celja poroča...

Trasmisija je zgrabila v neki... V Mariboru je zblaznela nena... Cerkevni rop. Iz Konjice poroča...

Smrtna kosa. Umrla je v Celju... Umrli je v Starem trgu Anton... Kje je JURIJ JURŠINIČ? Do...

Strela je udarila dne 3. maja ob... Strela je udarila dne 3. maja ob... Strela je udarila dne 3. maja ob...

Pot k zdravlju, moči in kreposti.

ŽELODČNE BOLEZNI Revmatizem

odvico, jetra in mehurne bolezni, zguba moške kreposti, nervoznost, gubitek življenjskega soka...

50.000 KNJIŽIG ZASTONJ

Vsaka Knjižica je Vredna \$10 Bolnemu Človeku.

Tisoče mož je že zadobilo perfektno zdravlje, moč in krepost s pomočjo te knjžice. Zaloga znanosti je: vsebuje ravno tiste stvari, katere bi moral znati vsak mož...

Kupon za Brezplačno Knjižico.

Zapišite vaše ime in naslov, izrežite in pošljite še danes. Pišite razločno. Dr. JOS. LISTER & CO., Aus. 500, 22 Fifth Ave., Chicago, Ill.

Ulica in številka ali Box... Država...

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Novice iz Polhovca Gradca. Med tem, ko so ljudje prej prav malo mrlji, jih je sedaj kar šest pobralo. Na Potoku sta umrla dva sosednja gospodarja: Jakob Zalaznik, podomače Kmet, in Janez Pecljaj, podomače Plajtej.

Vol spasil. Ko je gnala po Tržaški cesti proti Dobrovi posestnikova hči Marija Oraznova vola, je za njo peljal nek avtomobil. Vol se je spasil in se vrnil v jarek ob cesti ter se pri tem tako poskoval, da ni mogel več naprej.

Na cesti napaden. Dne 5. maja se je vračal Ferdinand Sterbene iz Poljan po cesti v Brezje. Na cesti ga napade tolpa ponočnjakov in ga s ročicami neusmiljeno premikasti. Napadaleci niso znani.

Deklica se ubila. Dne 8. maja popoldne okoli pol 5. ure je v hiši št. 1 na Rimski cesti v Ljubljani v II. nadstropju šla 3inpol leta stara hčerka korkoreza Jožefa Keltnerja - Jožefa iz kuhinje na hodnik, zlezla med 15 cm oddaljene železne drogeve kjer je padla na kakih 10 m visoko dvorišče.

Ginljiva smrt. Dne 9. maja je izšla zadnja številka "Jutra", ki obsega samo eno stran tiska. Na prvi strani je natisnjen samo "Jutrov" testament "V slovo", v katerem se ginljivo poslavlja od vseh nevaleznih ljudi, ki ga niso hoteli dalje plačevati.

Poskušena samomor. Te dni se je zastrupila v Trstu 16letna služkinja Amalija Stano, ker jo je gosposinja posvarila. Nevarno bolano so prepeljali v bolnišnico.

STAJERSKO. Napad na knez Windischgrätzov avtomobil. Ko se je peljal knez Windischgrätz z svojim av-

svetu, ne da bi ga izsledili. Ko nečisto je prišel zopet v roke pravice in te dni zvečer ga je že spremljal orožnik v Novo mesto, da bi preстал še nadaljno kazen. V vlakcu pa je pri Grosupljem izpil malo steklenico, ki jo je imel napolnjeno z spiritom in misnico, da bi se zastrupal. Orožnik pa ga je s prihodnjim vlakom odpeljal nazaj v Ljubljano in ga oddal v deželno bolnišnico, kjer mu zdaj perejo zelodec.

PRIMORSKO.

Iz Opatije. "Slov. N." piše: Nekaj časa sem imamo pri naš svoj "Casino des Entrangers." To je prava igralnica, kjer se tujcem odvzema denar še huje, kakor v razpitem Monte-Carlu. V Monte-Carlu ima namreč igralce še zmerom več upanja, da kaj dobi, kakor v naši igralnici, § 522. kazenskega zakona prepoveduje hazardne igre - pri nas pa se pred očmi oblastev in z njih vednostjo v "Casinu" sistematično goji hazardna igra in dostikrat se zgodi, da se te igre udeležujejo celo oblastvene osebe. Pomislite si je pri tem, da je to početje na škodo zlasti našim gostilničarjem. Vse drvi v "Casinu" in gostilničarji lahko gledajo svoje prazne sobe. To se godi tudi že Zastrupil se je v Pulju kovač Doria s tem, da je zaužil večjo množino misice. S tekmizmi notranjimi poskodbami so ga prepeljali v bolnišnico, kjer je po kratkem zdaj, dasi je bila v državnem zboru zaradi tega prepovedane igra nje vložena posebna interpe-lacija. Seveda je niso vložili naši poslanci, ampak socialni demokrati! Na tej igralnici sta interresirani dve reski banki. Ti dve banki zanjeta, naši z davki preoblo-ženi obrtniki pa imajo škodo. Času umrl. Vzrok samomora je neznan.

Poskušena samomor. Te dni se je zastrupila v Trstu 16letna služkinja Amalija Stano, ker jo je gosposinja posvarila. Nevarno bolano so prepeljali v bolnišnico.

V morje je padel v Trstu delavec Matej Kraslič, ker je bil pijan in je hodil ob obrežju prav ob morju. Piloti so ga spravili na suho. Bil je kakor mrtev. Z umetnim dihanjem so ga spravili k življenju. Pri tem opravilu je pa žedel neki pilot z roko po licu neko ravedno žensko, ki je začela na vse pretege kričati. Pridužni se ji je še neki mož. Udarjena ženska - Emilija Purič - si je dala napraviti od zdravnika spravečo, da bo nastopila sodnijsko pot proti pilotu.

STAJERSKO. Napad na knez Windischgrätzov avtomobil. Ko se je peljal knez Windischgrätz z svojim av-

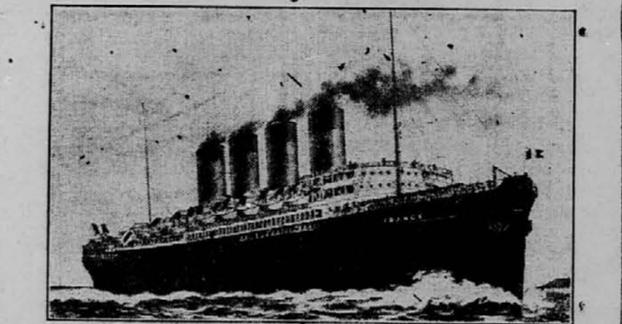
tomobilom skozi vrhe pri Konji-... vino. Škoda pogorelih poslopj je... Otrok zgorel. Iz Celja poroča...

Trasmisija je zgrabila v neki... V Mariboru je zblaznela nena... Cerkevni rop. Iz Konjice poroča...

Smrtna kosa. Umrla je v Celju... Umrli je v Starem trgu Anton... Kje je JURIJ JURŠINIČ? Do...

COMPAGNIE GENERALE TRANSATLANTIQUE.

Francoska parobrodna družba. Direktna črta do Havre, Pariza, Svjice, Inmosta in Ljubljane. Poštni ekspres parnika...

Poštni parniki so: "LA BRETAGNE", "LA GASCOGNE", "CHICAGO" na dva vjaka. Glavna agencija: 19 STATE STREET, NEW YORK.

Parniki odplujejo od sedaj naprej vedno ob četrtih iz pristanišča št. 57 North River in ob sobotih pa iz pristanišča 84 North River, N. Y.

FRANCE 30. maja 1912*FRANCE 20. junija 1912 *LA PROVENCE 6. jun. 1912*LA PROVENCE 27. jun. 1912 *LA LORRAINE 13. jun. 1912*LA LORRAINE 4. julija 1912

POSEBNA PLOVITVA V HAVRE: Parnik ROCHAMBEAU odpl. s pom. št. 57. 25. maja ob 3 popol. Parnik CHICAGO odpluje s pomola št. 57 dne 8. junija ob 3 popol.

Farme v slovenski koloniji. Četrto leto je že, odkar so se v okolici Ashlanda naselili prvi slovenski, hrvaški in slovaški farmerji na zemljiščih, ki so kupili od...

Četrto leto je že, odkar so se v okolici Ashlanda naselili prvi slovenski, hrvaški in slovaški farmerji na zemljiščih, ki so kupili od...

Iščem svojega očeta JANEZA PH. PAH, ki me je zapustil ko mi bom 6 mesecev starega in sedaj bodem pa že kmalu 11 let star. Jaz očeta sploh še nisem videl in tudi ne vem, ali je živ ali mrtev. Ako je še živ, ga prosim, da mi pomaga, ker sam še ne morem kruh služiti, zapuščenca mati pa komaj sama se be preživiti. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da ga mi javi, ali naj se pa sam oglasi. Jaz že 12 let ne vem nič o njem. Frank Flajnik, R. R. 58, Warden, Ill. (25-27-5)

Advertisement for JOSEPH TRINER AMERICAN BITTER-WINE. Includes a large illustration of the bottle and text: 'Nenavadna bolezen. Mnogo ljudi je podvrženih napadanju nenavadnih boleznih, vzroka teh se ne more tolnačiti. Pride nenadoma brez vsih znakov in naredi dotičnika nesposobnega za delo, utrujenega in slabega. Faka bolezen prihaja navadno vsled kakega nereda prebave. Zamore nastati radi boleznih v želodcu, jetrah ali črevesih, šlabi krvi ali slabih živcev. Take osebe večkrat poskušajo razne zdravila, kakor na primer pilule, decoči ali močne zganjajo, toda brez vsakega uspeha. To kar one potrebujejo je to znano zdravilo, katero vpliva na vse prebavne organe. IZCISTI CELO TELO IN KREPI CELO TELO. NAREDI BOGATO KRI, UREDI PREBAVO. To zdravilo, katero merejo rabiti vsi člani družine in katero vi morete rabiti v vsih slučajih, če s slabo počutite, je dobro poznano. TRINERJEVO AMERIŠKO ELIXIR GRENKO VINO. To naravno zdravilo, katero je narejeno iz grenkih zelišč in rudečega vina, ima široko polje delavnosti, ker ima zdravilno moč v neroduhih prebavnih organov, kateri so temelj zdravja celega telesa. To zdravilo morate rabiti pri BOLEZNIH ŽELODCA IN ČREVES, ZAPRTIJI IN NJE POSLEDICI, VEKRAATNEM GLAVOBOLJU, REUMATIZM IN NAPDIH, NEURALGIJI IN NERVOZNOSTI, MNOGIH ŽENSKIH BOLEZNIH, KOLIKIH IN KRČIH, VZDIGAVANJU IN KOVCANJU in pri vsch takih boleznih, pri katerih je znak boleznih, izguba teka in slabost. V LEKARNAH. JOSEPH TRINER, 1333--1339 SO. ASHLAND AVE., CHICAGO, ILL.

Slov. Delavska Podporna Zveza

Vstanovljena dne 16. avgusta 1908.

Inkorporirana 22. aprila 1909 v državi Pennsylvania, s sedežem v CONEMAUGH, Pa.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANSEK, R. F. D. No. 1. Conemaugh... Podpredsednik: JAKOB KOČJAN, Box 508, Conemaugh, Pa.

NADZORNIKI:

I. nadzornik: FRANK BARTOL, Box 274, Thomas, W. Va. II. nadzornik: ANDREJ VIDRIH, P. O. Box 523, Conemaugh, Pa.

POROTNIKI:

I. porotnik: JOSIP SVOBODA, 628 Maple Ave., Johnstown, Pa. II. porotnik: ANTON PINTAR, Box 294, Moon Run, Pa.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

M. A. M. BRALLIER, Grove St. Conemaugh, Pa.

Členjena društva, oziroma njih uradniki, so utjudno prošeni, po silnosti denar naravnost na blagajnika in nikogar drugega, vse doplate pa na glavnega tajnika.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

PREMEMBE PRI KRAJEVNIH DRUŠTV. VIII S. D. P. Z.

Prisloniki k društvu:

Boštelj št. 1. — Jakob Bregar, cert. št. 2544; Josip Sladki, cert. št. 2582; oba v 1. oddelku.

Avstrija št. 3. — Karol Cerko, c. št. 2636; Ivan Djuvici, cert. št. 2637; Emil Krajin, cert. št. 2643; vsi v 1. odd.

Jedinstvo, št. 7. — Franc Novak, cert. št. 2692; Fran Tičar, cert. št. 2694; oba v 1. oddelku.

Planinski raj, št. 8. — Anton Bratovc, cert. št. 2644, v 1. odd.

Zvezna slovenska, št. 10. — Jozef Dolek, cert. št. 2583; Ivan Dolek, cert. št. 2584, oba v 1. odd.

Vecernica, št. 13. — Ignac Ferlin, cert. št. 2611, — Franc Penko, cert. št. 2612; Anton Grohšček, cert. št. 2613; Franc Palčič, cert. št. 2614; Josip Jandrovič, cert. št. 2615; vsi v 1. oddelku.

Moj dom, št. 14. — Matija Laginja, cert. št. 2589; Anton Barak, cert. št. 2581, oba v 1. odd.

Zvon, št. 18. — Zmagoslav Stibilj, cert. št. 2627, v 1. odd.

Od Boja Do Zmaga, št. 22. — Anton Mešar, cert. št. 2628, v 1. odd.

Slovenski bratje, št. 23. — Peter Zuhak, cert. št. 2565; Terenzija Urh, cert. št. 2566; Ivan Strukelj, cert. št. 2567; Alojzij Strič, cert. št. 2568; Krištof, cert. št. 2569; Josip Frelih, cert. št. 2570; Franc Stričko, cert. št. 2571; vsi v 1. odd.

Delavec, št. 25. — Marija Lebar, cert. št. 2617; Alojzij Oblak, cert. št. 2618; Ivan Jelovčan, cert. št. 2619; vsi v 1. odd.

Smarnica, št. 26. — Marija Simovici, cert. št. 2640, v 2. odd.

Miroslav, št. 27. — Neda Stančič, cert. št. 2605; Katarina Jankovič, cert. št. 2606; Franc Plestenjak, cert. št. 2607; Ivan Čermelj, cert. št. 2608; Matija Bronskole, cert. št. 2609; vsi v 1. odd.

Habsburški sinovi, št. 28. — Franc Križopček, cert. št. 2610, v 1. odd.

Jutarnja Zvezda, št. 29. — Ivan Bizjak, cert. št. 2629, v 1. odd.

Planinski raj, št. 30. — Ivan Tomazič, cert. št. 2630; Josip Justin, cert. št. 2630, oba v 1. odd.

Zdržištelj, št. 36. — Florijan Merlak, cert. št. 2575; Mihael Grigarič, cert. št. 2576; Magdalena Povina, cert. št. 2577; Stefan Čuhar, cert. št. 2578; Ana Režek, cert. št. 2642; vsi v 1. odd.

Mirko Savor, cert. št. 2579, v o- troški odd.

Dobro bratje, št. 38. — Milka Meizel, cert. št. 2562, v otroški odd.

Jutarnja Zvezda, št. 41. — Ivan Česnik, cert. št. 2623; Josip Ferfolja, cert. št. 2622, oba v 1. odd.

Mladi Slovenec, št. 42. — Rozalja Ranković, cert. št. 2585, v 1. odd.

Triglav, št. 44. — Ivan Roac, cert. št. 2632; Jakob Krepš, cert. št. 2634; Josip Smolej, cert. št. 2635; vsi v prvi odd.

Clevelandski Slovenec, št. 49. — Josipina Eppich, cert. št. 2628, v 1. odd.

Planinska Viholica, št. 53. — Alojzij Mo- har, cert. št. 2646, v 1. odd.

Vrh Planin, št. 55. — Franc Kožnik, cert. št. 2611, v 1. odd.

Skala, št. 56. — Fran Setina, cert. št. 2586; Fran Budič, cert. št. 2587, oba v 1. odd.

Caven, št. 57. — Ivan Urh, cert. št. 2588; Martin Čermelj, cert. št. 2589; Anton Vidmar, cert. št. 2590; Franc Čermelj, cert. št. 2591; Mat- tež Matko, cert. št. 2592; Vences Valič, cert. št. 2593; Antonija Lu- kar, cert. št. 2594; Franc Milavec, cert. št. 2595; Antonija Lokar, cert. št. 2596; Franc Milavec, cert. št. 2597; Josip Čermelj, cert. št. 2598; Rudolf Levstič, cert. št. 2597; Ciriž Stibilj, cert. št. 2598; Ivan Ziberna, cert. št. 2599; Stefan Lokar, cert. št. 2600; Marija Čermelj, cert. št. 2601; vsi v 1. odd.

Društvo sprejeto v zvezo dne 14. aprila, 1912.

Rudar, št. 58. — Ivan Kočjan, cert. št. 2649; Franc Krall, cert. št. 2650; Franc Oblak, cert. št. 2651; Ivan Paterlin, cert. št. 2652; An- ton Polutnik, cert. št. 2653; Josip Stribar, cert. št. 2654; Gregor Zol- nar, cert. št. 2655; Josip Capuder, cert. št. 2656; Franc Goronel, cert. št. 2657; Ivan Jandrižnik, cert. št. 2658; vsi v prvi odd.

Društvo je sprejeto v zvezo dne 27. aprila 1912.

PRESTOPLI ČLANI IN ČLANICE. Od društev:

Planinski Raj, št. 8. — Josip Sajin, št. 1196, k društvu Sloga, št. 31.

Slo- št. 35. — Alojzij Preložnik, cert. št. 2618; Anton Fribolčić, cert. št. 2619, oba k društvu Sloga, št. 31.

Josip Bresoar, cert. št. 1875, k društvu Do Zmaga, št. 22.

POZORI

Ljubzen in masovnanje, 103 sveska \$5.00.

Ciganška sirta 100 sv. \$5.00. Strah na Sokolovem 100 sv. \$5.00.

Grofica herojica \$4.00. Berarčeve skrivnosti \$6.00. Tisoč in ena noč \$6.00.

To so izvanredno nizke cene; poštnina uračunjena. Naročila s denarjem pošljite na:

GLAS NARODA, 82 Cortlandt St., New York City.

ROJAKI NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCEBENEJŠI DNEVNIK.

PEKLENSKO ŽIVLJENJE.

ROMAN.

Francozski pisatelj Emil Gaboriau. Priredili za "G. N." Bert P. Lakner.

DRUGA KNJIGA.

(Dalje.)

"Povedati vam hočem — povedati vam hočem," je ponavljal. A besede, ki jo je iskal, ni našel, tako, da je končno jezen na samega sebe vzkljnil: "Oh. — Saj veste ravno tako dobro, kakor jaz, zakaj sem prišel! — Ali se mogoče drznete reči, da tega ne veste?"

Gledala ga je s začudenimi pogledi, zamišljeno pogledala v strop, zmajala z rameni in dejala:

"Resnično, ne razumem vas — in če se ne gre za kako stavo". Stava! Ravnokar se je vprašal gospod Wilkie, če vse to ni ka- la šala, če niso blizu ljudje, ki se zabavajo sedaj z njegovim smešnim položajem, in če ne pridejo v tem trenutku oni, ter ga zasne- hujejo.

Ta strah mu je vrnil precejšen del hladnokrvnosti. "No torej," je izustil, "stvar je ta. O svojih starih nis v nem nič — danes mi je pa nekdo povedal, da sem jaz — vaš sin. V prvem trenutku sem bil ves presenečen, potem sem se tekem dne večkrat zglasil pri vas, a vas nisem našel doma."

Nervozen smeh gospe Argeles mu je pretrgal govor. Imela je toliko poguma, nesrečnica, da se je smejala, dasi je čutila smrt v sreč.

"In to ste verjeli gospod?" je vzkljnila. — "To je pa res presmešno! — Jaz, vaš mati! — Poglejte me vendar, prosim vas."

To je že storil, in sicer z vso močjo svoje bistroumnosti. Smeh gospe Argeles je bil v toliki meri pretvorjen, da je vzbudil njegovo začudenje. Sedaj se je naenkrat domislil vseh naukov gospoda Ceraltha, in menil je, da je prišel trenutke, ko mora ubrati druge strune.

Z obrazom hinavske žalosti je rekel trpkoo:

"Oh, vam se zdi to smešno, a ne meni. Vi seveda ne veste, kaj se pravi, živeti čisto sam kakor garjev pes, brez duše, ki bi se brigala zanj. Drugi imajo matere, sestre, rodbino, sorodnike! — Jaz pa nič — nikogar — oh! — samo toliko časa imam prijatelje, dokler je kaj evenka."

Popolnoma suhe oči si je izbrisal s svojim robcem in nadalje- val s še otožnejšim glasom:

"Pomanjkanje mi res ni treba trpeti, ker dobim vsak mesec gotovo svoto denarja. Toda s tem, da mi dajo toliko, da ne umrem lakote, menijo starši, da so izpolnili svojo dolžnost. To ni prav! Saj jih vendar nisem prosil, da mi spravijo na svet, ni res? Če jih pa moje rojstvo tako ovira, zakaj me niso vrgli v vodo? Izne- bili bi se me, in v vse bi bilo drugače!"

Ves trd začudenja je prenehel — gospa Argeles je ležala pred njegovimi nogami na kolenih.

"Milost!" je stokala. "Wilkie, moj sin, odpusti mi." Nesreč- nica je podlegla za materino sreče pretežki vlogi, silila je v pogubo.

"Trpel si strašno, sin moj," je nadaljevala, "toda jaz — jaz! O, mati se ne loči brez strašnih duševnih bojev od svojega otroka! Toda zapuščen nisi bil, Wilkie, ne govori tega! Ali nisi čutil dih moje ljubezni v zraku, katerega dihlaš? — Ti zapuščen! — Vedi torej, da že več let ni preteklo dan, da te ne bi videla, tebe, edini predmet vsega mojega upanja!"

Na kolenih se je plazila k njemu, ter poseceje dvignila roki.

"Toda on, začuden nad tem izbruhom, presenečen svoje zna- je stopil nazaj.

Nesrečna mati ni poznala pravega vzroka tega; udarila je s čelom ob tla, ter vzkljnila:

"Veliki Bog, zavrta me, zaničuje me. Oh! — Saj sem vedela že v naprej! — Nesrečnež, zakaj si prišel sem! Kdo je lopov, ki te je poslal, semkaj, v to hišo, k Argelesovi! — Imenuj mi ga Wilkie! — Ali sedaj razumeš, zakaj sem se skrivala pred teboj? Oni dan ki sem se ločila od tebe, ko me je postrašila misel, da bi morala zarudeti pred teboj, svojim sinom! In vendar je bilo vse to le zate. — Umrla bi, našla bi mir, medtem, ko sedaj — toda tvoj dih je začel pojemati v prsilih, tvoje male ročice niso imele več moči, da bi se mi oklenile okoli vratu. Takrat sem vzkljnila: "naj propa- de moje telo in duša, samo da rešim svojega otroka!" — Mislila sem, da je materi dovoljena taka žrtev — zato sem sedaj kazno- vana, kakor za kak zločin. Hotela sem, da postane srečen, moj Wilkie! Rekla sem si, da se dvigi še prosto in visoko nad mojo sramo- to! — Sramoto sem sprejela nase, da ostane tvoja čast nedotak- nujena. Vedela sem, kako nizka so vrata siromaška, in nisem ho- tela, da bi moral moj sin kdaj skloniti čelo. Da se ne bi oskropil z blatom, sem sama odstranila vse zapreke. Odpovedala sem se vse- mu, zate! — O, izvedela bodem, kdo je bil oni nesramnež, ki ti je udal moje skrivnosti, brez usmiljenja se bom maščevala. Ti ne bi smel ničesar izvedeti. Ko sem se ločila od tebe, sem prisegla, da te nikdar več ne vidim, da umrem, ne da bi se še enkrat dotaknile moje ustnice tvojeg čela."

Naprej ni mogla govoriti, solze so ji obliše.

Nastal je globok molk. Slišati ni bilo drugega, kakor klice igralec v sosednjih prostorih.

Nepremično kakor okamenel je stal Wilkie blizu okna. Pre- strašeno je gledal gospo Argeles, svojo mati, ki se je vrgla po tleh in britko plakala. Rad bi odstopil tretjino svojega izbornega te- kača Pompier de Nanterreja, če bi se smel odstraniti. Strašnega pomena tega nastopa si sicer ni bil svet, a nenavaden položaj, v katerega je zašel, ga je prestrašil. Obupnih besed, katere je izsilila gesrečni gospe njena navzočnost, ni razumel, samo njen glas ga je pretresel. Vse to se mu je zdelo tako čudno, da se je razjezil.

"Vedno lepše!" je pomislil. "Solze, komedija. — Ženski res ni mogoče razumeti! — Saj bi se bilo vendar tako lahko sporazumeti, mirno, čisto prijateljsko."

Tako je bil zmešan, da ni vedel, kaj naj počne. Šele bližajoči koraki so ga spravili k sebi. Že sama misel, da bi mogel kdo vstopiti in ga presenetiti, ga je prestrašila, kajti še vedno se je bal, da bi se kdo norčeval iz njega.

Zbral je ves svoj pogum, se sklonil k gospe Argeles, da ji po- maža vstati, ter je rekel:

"Ne jokajte tako. Sitno mi je, na mojo čast! Bodite vendar pametni in vstanite! — Lahko bi kdo prišel — čujte — nekdo prihaja."

Vzdignil jo je, in ker se mu ni upirala, ampak se mu nasprotno čisto prepustila, jo je peljal k naslonjači, v katero se je nato zgru- dila.

"Sedaj pride omedlevica," je pomislil Wilkie, "ravno tega je bilo še treba."

Kaj naj stori? Ali naj kliče? Tega si ni upal storiti. — Končno je pokleknil k nogam gospe Argeles, jo rahlo stresel, rekoč:

"Poslušajte vendar — bodite pametni. — Zakaj se tako raz- burjati? — Jaz vam prav nič ne očitam."

S ponižno plašnim izrazom, ki je imel nekaj ginljivega na sebi, je počasi odstranila roki od obliča, in v prvi se iskale njene solze- ne oči one njenega sina.

"Wilkie!" je zamrmrala.

"Milostiva gospa!"

(Dalje prihodnjiti.)

ZAHTEVAJTE NOVE CIGARETE

10 za 5c.

Izvanredna novost iz svile v vsaki škatljici

NA PRODAJ PRI VSIH PRODAJALCIH. The American Tobacco Co.

VABILO

na VELIKO SLAVNOST

ob priliki blagoslovitve zastave in obletnice Kranjsko-Slovenskega Doma v Pittsburghu, Pa., v četrtek dne 30. majnika 1912.

VSPORED:

Zbiranje društev ob 9. dop.

- 1. Slovenski Sokoli. 2. Društva po starosti. 3. Zastava K.-S. Doma. 4. Botri in botrice. 5. Člani K.-S. Doma. 6. Korakanje k blagoslovitvi v slovensko cerkev in nazaj v Dom.

Prosta zabava. Ob 2. uri se prične ples po tak- tu slovenske godbe, trajajoči do drugega dne.

Ob 8:30 zvečer zopet nastopi pevsko društvo "Prešeren".

Odbor K.-S. Doma vabi vse čla- ne in njih družine ter prijatelje. Vstopnina je prosta, le vstop v plesno dvorano je 25c za osebo.

Solidno postrežbo jamči

ODBOR K.-S. DOMA.

(24-27-5)

Navodilo

kako se postane državljan

Zjed. držav

je dobiti povravnjeno za

pet centov.

Upravništvo "Glas Naroda".

OGLAS.

Velika izbira sloven- skih grafofonskih plošč

in vseh vrst grafofonov.

Istotako tudi ur, verzic in najrazličnejše zlatnine

in srebrnine. Pišite po cenik, ki Vam ga pošlje- mo zastonj in poštneine oprost!

A. J. TERBOVEC & CO.

1622 Arapahoe St.,

Denver, Colo

POZOR ROJAKI!

Dobil sem iz Washingtona za svoje zdravi- vilo, sorodno številko, kte- ra govori, da so zd ravnila prava in ko- ristna.

Po dolgem času se mi je posrečilo iz- nesti svojo Alpenlinkto- ro in Pomado proti tava- ni in za rast las, kakoršne so do sedaj na svetu ni bilo, od kate- re o mlin in ženskih gosti in dolet lajše ravno- no popolnoma zrastlejo in ne bodo več izpa- teli, ter ne osiveli. Ravno tako možkim v 6. letnih letih brki popolnoma zrastlejo. Za umazan v rkah nogab in križičah v 8 dneh popolnoma od- dravin, kurja očesa bradavice, pčrne noge in opa- bilne se sprostijo o letrajše. Da je to resnica jamčim s \$500. Pišite po cenik katerega pošljem zastonj.

JAKOB VAHČIČ, Cleveland, O.

OGLAS.

Novo vino črno, rdeči zinfan- del, beli ali rdeči muskatel 35c galon; riesling 40c galon. Vino od leta 1910 črno in belo, muška- tel ali riesling 40c galon. Staro samo belo vino 50c galon. Drož- nik ali tropinovec \$2.50 galon. Vino pošljem po 28 in 50 galon in dam posodo. Pri večjem naro- čilu dam popust. Vinograd in klet St. Helena, Cal.

Naslov za naročila:

STEPHEN JAKSE, O. Box 657, Crockett, Cal.

ZA SAMO 1 DOLAR DOBI- VATE "GLAS NARODA" SKO- ZI 4 MESECE VSAK DAN.

Samo \$1.00 velja 6 zvezkov (1776 stran

V Padišahovej senci

s poštino vred.

GLAS NARODA,

82 Cortlandt St., New York

FRANK PETKOVSEK, javni notar - Notary Public, 718-720 Market St., WAUKEGAN, ILL. PRODAJA vina, najbolje zganje te izvrstne smotke - patentovana idra vila. PRODAJA vozne listke vseh prekomor skih črt. POŠILJA denar in star kraj sanesljivo in pošteno UPRAVLJA vse v notaraki posej spada joča dela.

Zastopnik "GLAS NARODA", 82 Cortlandt St., New York.

Avstro - Amerikanska črta

(preje bratje Cosulich)

napripravnija in najcenejša parobrodna črta za Slovence in Hrvate

Novi parnik na dva vijaka "MARTHA WASHINGTON"

Regularna vožnja med New Yorkom, Trstom in Reom

Cene vožnih listov iz New Yorka za III. razred so de-

Table with 2 columns: Destination and Price. TRSTA \$25.00, LJUBLJANE \$5.00, BREKE \$5.00, ZAGREBA \$6.25, KALOVCA \$6.25. Includes note: Za Martha Washington stane \$2.00 več. II RAZRED do TRSTA ali BREKE: Martha Washington \$65.00, drugi \$60 do \$65.

Phelps Bros. & Co., Gen. Agents, 2 Washington Street, NEW YORK.